

ஸ்ரீ :
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

நம்பெருமாள் விஜயம்

(மலர் - 18)

Mar 2008

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்
“ஸ்ரீ அஹோபில தாஸன்” க. ஸ்ரீதரன்

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:
திருவே தஞ்சம்
திருவரங்கனே தஞ்சம்
தஞ்சமடைந்த நம் ராமானுஜன் திருவடிகளே தஞ்சம்

கைப்பொருள்கள் முன்னமே கைக்கொண்டார் காவிரி நீர்
செய்ப்புரள ஓடும் திருவரங்கச் செல்வனார்
எப்பொருட்கும் நின்று ஆர்க்கும் எய்தாது நான் மறையின்
சொற்பொருளாய் நின்றார் என் மெய்ப்பொருளும் கொண்டாரே.

அடியேன் உரை

கடந்த நம்பெருமாள் விஜய இதழில் திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த சிறிய திருமடல் வ்யாக்யானமானது - நம்பெருமாள், எம்பெருமானார், ஆழ்வார், பெரியவாச்சான்பிள்ளை ஆகியோரின் கருணையால் நிறைவு பெற்றது. இதன் முழுத் தொகுப்பு namperumal.wordpress.com என்ற அடியேனின் blog-இல் ஒரு முழு pdf-ஆக சேர்க்கப்பட்டது.

இந்த இதழிலிருந்து திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த திருவெழுகூற்றிருக்கை தொடங்கப்பட்டுள்ளது. இதனையும் ஆழ்வார் இனிதே முடித்து வைப்பார் என்று அடியேன் நம்புகிறேன்.

வரும் வெள்ளிக்கிழமை (21.03.2008) ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் திருநக்ஷத்ரம் வருகிறது. இந்த நாளை முன்னிட்டு பெரியபிராட்டியைப் பற்றிய பெரியதிருமுடியடைவுக் குறிப்புகள் இந்த இதழில் இடம் பெற்றுள்ளன. இந்த நாளில் எம்பெருமானார் திருவரங்கத் திவ்யதம்பதிகள் முன்னிலையில் தனது கத்யத்ரயத்தை விண்ணப்பித்தார். இதற்கு ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்த வ்யாக்யானத்தின் எளிய தமிழ் விளக்கம் அடியேனின் namperumal.wordpress.com என்னும் blog-இல் உள்ளது.

ஸர்வம் க்ருஷ்ணார்ப்பணம்

ஸ்ரீ அஹோபிலதாஸன் க. ஸ்ரீதரன்

உட்பொதிவு

1. ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம் (உத்தர பாகம்)
2. ஸ்ரீபாஷ்யம்
3. ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரம்
4. முமுக்ஷுப்படி
5. திருவெழுகூற்றிருக்கை
6. திருமாலை
7. ஸ்ரீரங்கநாச்சியார்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீபராசரபட்டர் அருளிச் செய்த

ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம் - உத்தர பாகம்

(பகுதி - 5)

41. அசித் அவிசேஷிதாந் ப்ரளயஸீமநி ஸம்ஸரத:

கரணகளேபரை: கடயிதும் தயமாந மநா:

வரத! நிஜ இச்சயா ஏவ பரவாந் அகரோ: ப்ரக்ருதிம்

மஹத் அபிமாந பூத கரண ஆவளி கோரகிணீம்

பொருள் - மோக்ஷ வரம் அளிக்கும் பெரியபெருமானே! ப்ரளயத்தின்போது, சேதனங்கள் அனைத்தும், அசித் வஸ்துக்களுடன் எந்தவிதமான வேறுபாடும் காண இயலாமல், ஒன்றாகவே கிடந்தன. இவற்றைக் கண்டு உனது மனம் இரங்கியது. இந்தச் சேதனங்களை, அவற்றின் உடல் மற்றும் இந்த்ரியங்களுடன் சேர்க்க நீ திருவுள்ளம் கொண்டாய். இதற்கான ஸங்கல்பம் கொண்டவனாக, உனது இச்சைக்கு மட்டுமே வசப்பட்டவனாக - ப்ரக்ருதி, மஹத், அஹங்காரம், பஞ்சபூதங்கள், இந்த்ரியங்கள் போன்றவற்றை வரிசையாக அரும்பும்படிச் செய்தாய்.

விளக்கம் - இதனை ஸ்வாமி தேசிகன் தயாசதகத்தில் (17) - ப்ரளயே அசித் அவிசிஷ்டாந் ஜந்தூந் அவலோக்ய ஜாத நிர்வேதா கரண களேபர யோகம் விதரஸி - ப்ரளய காலத்தில் ஜடம் போன்று கிடக்கும் ப்ராணிகளைக் கண்டு மனம் இரங்கி, அவற்றுக்கு சரீரம் மற்றும் இந்த்ரியங்கள் அளித்து - என்றார்.

இதனை முழுக்ஷுப்படி வ்யாக்யானத்தில் ஸ்வாமி மணவாள மாமுனிகள் - நித்ய கைங்கர்ய ரஸராய் வாழுகைக்கு ப்ராப்தி உண்டாயிருக்கச் செய்தேயும் அத்தை இழந்து, அஸத் கல்பராய்க் கிடக்கிற ஸம்ஸாரி சேதநருடைய இவர்கள் கரணகளேபரங்களை இழந்து இறகு ஒடிந்த பக்ஷிபோலே கிடக்கிற - என்று கூறியது காண்க.

42. நிம்நோந்நதம் ச கருணம் ச ஜகத் விசித்ரம்
கர்ம வ்யபேச்ய ஸ்ருஜத: தவ ரங்கசேஷிந்
வைஷம்ய நிர்க்ருணதயோ: ந கலு ப்ரஸக்தி:
தத் ப்ரஹ்மஸூத்ர ஸசிவா: ச்ருதய: க்ருணந்தி

பொருள் - திருவரங்கனே! ஜீவன்களின் பலவகையான கர்ம பலன்களுக்கு ஏற்றபடி, இந்த உலகத்தில் உள்ளவற்றை ஏற்றத்தாழ்வுகளுடன் நீ ஸ்ருஷ்டிக்கிறாய். இதனைப் பார்க்கும்போது நீ பாரபட்சமாக நடப்பதாகவும், கருணை இல்லாமல் இருப்பதாகவும் சந்தேகம் எழக்கூடும். இந்த ஐயத்திற்கு அவசியமே இல்லை என்னும் கருத்தை, ப்ரஹ்மஸூத்திரத்தைத் துணையாக உடைய உபனிஷத்துக்கள் தெளிவாகவே கூறுகின்றன.

விளக்கம் - இந்த உலகில் உள்ளவர்களில் ஒரு சிலர் மிகுந்த அறிவுடனும், ஒரு சிலர் அறிவில்லாமலும் உள்ளதைக் காண்கிறோம். இது போன்று பல ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் காணலாம். ஸர்வேச்வரன் கருணை உள்ளவன் என்றால், அனைவரையும் ஒரே போன்று அல்லவோ ஸ்ருஷ்டிக்க வேண்டும்? இவ்விதம் ஒருவரை உயர்த்தி, ஒருவரை தாழ்த்திப் படைத்தால், பாரபட்சமாக அவன் நடக்கிறான் என்று ஐயம் ஏற்படும் அல்லவோ? இதனைத் தெளிவுபடுத்துகிறார். ஒரு நீதிபதி ஒருவனை விடுதலை செய்து விட்டு, ஒருவனுக்குத் தண்டனை அளிப்பதை நாம் காண்கிறோம். இது அந்த மனிதர்களின் செயலை முன்னிட்டு, ஆராய்ந்து அளிக்கப்படும் தீர்ப்பாகும். இது போன்றே ஸர்வேச்வரனும் நமது கர்ம பலன்களுக்கு ஏற்ப ஸ்ருஷ்டிக்கிறான் என்று கருத்து.

இங்கு ப்ரஹ்மஸூத்திரத்தைத் துணையாக உடைய உபனிஷத்துக்கள் - என்பதன் பொருள் என்ன? உபனிஷத்துக்களின் ஆழ்பொருளை எளிதில் உணர இயலாது. இதற்கு ப்ரஹ்மஸூத்திரம் நமக்குக் கைகொடுக்கிறது. இதனைக் கருத்தில் கொண்டு - ப்ரஹ்மஸூத்திரத்தின் துணையுடன் கூடிய உபனிஷத் - என்றார்.

43. ஸ்வ அதீந ஸஹகாரி காரணகணே கர்த்து: சரீரேதவா
போக்து: ஸ்வ அநுவிதா அபராத விதயோ: ராஜ்ஞ: யதா சாஸிது:
தாதுர்வா அர்த்திஜநே கடாஷணம் இவ ஸ்ரீரங்க ஸர்வஸ்வ தே
ஸ்ரஷ்டு: ஸ்ருஜ்யதசாவ்ய பேஷணம் அபி ஸ்வாதந்தர்யம் ஏவ ஆவஹேத்

பொருள் - திருவரங்கத்தையே அனைத்துமாக்கக் கொண்ட பெரியபெருமானே! அனைத்தையும் ஸ்ருஷ்டிக்கும் உனக்கு, ஜீவன்களின் கர்ம பலனை ஆராய்ந்து, அவற்றுக்கு ஏற்ப ஸ்ருஷ்டிப்பது என்ற செயலானது, உன்னுடைய ஸ்வாதந்தர்யத்தை (யாரையும் எதற்கும் எதிர்பாராமல், சுதந்திரமாகச்

செயல்படக்கூடிய வல்லமை) வெளிப்படுத்துவதாகவே உள்ளது. எப்படி? பலவற்றை உருவாக்கும் மனிதன், தனக்கு வசப்பட்ட பொருள்களின் உதவியை, தன்னுடைய படைப்பிற்குப் பயன்படுத்துதல்; அனைத்தையும் அனுபவிக்க எண்ணும் ஜீவன், இந்த அனுபவத்திற்காக தனக்கு வசப்பட்ட சரீரத்தின் உதவியை பயன்படுத்தல்; நாட்டின் அரசன் தனது நீதியை நிலை நாட்ட, தனக்கு வசப்பட்ட தன் நாட்டு மக்களின் செயல்பாடுகளை ஆராய்ந்து பயன்படுத்துதல்; தானம் செய்ய விரும்பும் ஒருவன், அந்தத் தானம் பெறுபவர்களின் உதவியை (அவர்கள் தானம் பெற்றால் அல்லவோ இவன் அளிக்க இயலும்) பயன்படுத்துதல் - இவர்களின் செயல்பாடுகள், இவர்கள் பலரின் உதவியை எதிர்பார்த்தல் என்பது இவர்களின் சுதந்திரத்திற்கு பாதிப்பு உண்டாக்குமோ? (உண்டாக்காது).

விளக்கம் - ஸர்வேச்வரன் அனைத்தையும், அவரவர்களின் கர்ம பலனுக்கு ஏற்றபடி படைக்கிறான் என்று கடந்த ச்லோகத்தில் கண்டோம். அப்படியென்றான் ஓர் ஐயம் ஏற்படும். அனைத்தின் உற்பத்தியும் கர்ம பலனின் அடிப்படையில் என்று கூறும்போது, ஸர்வேச்வரனுக்கு ஸ்ருஷ்டியில் எந்தவிதமான அதிகாரமோ, சுதந்திரமோ இல்லை என்றாகிவிடுமே! இதற்கான சமாதானங்களைப் பல உதாரணங்கள் மூலம் விளக்குகிறார். தச்சன் ஒருவன் நாற்காலி செய்வதற்கு அளவுகோல், மரம், உளி போன்றவற்றைப் பயன்படுத்துகிறான். அப்படி என்றால், தச்சனுக்குச் சுதந்திரம் இல்லை, மற்றவற்றையே நாடி இருக்கிறான் என்றாகுமோ? ஜீவன் தனது அனுபவங்களுக்குத் தான் உள்ள உடலையே பயன்படுத்துகிறான். அப்படி என்றால், ஜீவனுக்குச் சுதந்திரம் இல்லை, மற்றவற்றையே நாடி இருக்கிறான் என்றாகுமோ? அரசன் நீதியை நிலை நாட்ட மக்களின் நல்ல செயல்கள் மற்றும் தீய செயல்கள் ஆகியவற்றை ஆராய்ந்த பின்னரே இயலும். அப்படி என்றால், அரசனுக்குச் சுதந்திரம் இல்லை, மற்றவற்றையே நாடி இருக்கிறான் என்றாகுமோ? தானம் அளிக்கும் ஒருவன் தானம் பெறுபவனை நம்பியே உள்ளான். அப்படி என்றால், தானம் அளிப்பவனுக்குச் சுதந்திரம் இல்லை, மற்றவற்றையே நாடி இருக்கிறான் என்றாகுமோ? இதே போன்று ஸர்வேச்வரனுக்கும் கொள்ள வேண்டும்.

44. ப்ரளய ஸமய ஸுப்தம் ஸ்வம் சரீர ஏக தேசம்

வரத! சித் அசித் ஆக்யம் ஸ்வ இச்சயா விஸ்த்ருணாந:

கசிதம் இவ கலாபம் சித்ரம் ஆதத்ய தூந்வந்

அநுசிகிநி சிகீ இவ க்ரீடஸி ஸ்ரீஸமக்ஷம்

பொருள் - மோக்ஷ வரம் அளிக்கும் பெரியபெருமானே! ப்ரளய காலத்தில் உனது திருமேனியில் அனைத்து சேதனங்களும் அசேதனங்களும் ஒடுங்கி நின்றன. உனது திருமேனியும் அவையும் ஒன்றே எனத் தோன்றுவது போல் நின்றன. இதனை உனது ஸங்கல்பம் மூலமாக, அனைத்து உலகங்களும் உனது திருமேனியில்

நிற்பதைப் பெரியபிராட்டியிடம் நீ காண்பித்தாய். இது எப்படி உள்ளது என்றால் - பெண் மயிலின் முன்பாக ஆண் மயிலானது, பல நிறங்களுடன் கூடிய தனது அழகான தோகையை, விண்ணை முட்டும் அளவிற்கு விரித்து நின்று உதறுவது போன்று உள்ளது.

45. பூயோ பூய: த்வயி ஹிதபரே அபி உத்பத அநாத்மநீந
ஸ்ரோத: மக்நாந் அபி பதி நயந் த்வம் துராசா வசேந
ருக்ணே தோகே ஸ்வ இவ ஜநதீ தத்கஷாயம் பிபந்தி
தத் தத் வர்ண ஆச்ரம விதிவச: க்லிச்யஸே ரங்கராஜ

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதா! இந்த உலகில் உள்ள உயிர்களுக்கு ஏற்ற நன்மைகளைச் செய்யவேண்டும் என்றே சிந்தித்தபடி நீ உள்ளாய். இந்த உலகில் உள்ள உயிர்கள் பலவும், தங்கள் ஆத்மாவுக்குத் துன்பம் அளிக்கவல்ல தவறான செயல்களையும், சாஸ்த்ரங்களை மீறுதல் ஆகியவற்றைச் செய்தபடியும் உள்ளன. இவற்றிலேயே கரை காண இயலாதபடி மூழ்கிக் கிடக்கின்றன. இவற்றை நல்வழிப்படுத்த வேண்டும் என்று நீ நப்பாசை கொண்டாய். இதனால் நீ செய்தது என்ன? வர்ணாச்ரம தர்மங்கள், சாஸ்த்ரங்கள் ஆகியவற்றுக்கு அப்பாற்பட்டவனாக நீ உள்ளாய். ஆயினும் அவைகளுக்குக் கட்டுப்பட்டவன் போன்று, இராமனாகவும் கண்ணனாகவும் அவதாரம் செய்து, அந்தச் சாஸ்த்ர தர்மங்களுக்கு ஏற்ற செயல்களை உனது திருமேனி வருந்தும்படியாக இயற்றினாய். இது எப்படி உள்ளது என்றால் - தாய்ப்பால் பருகும் தனது குழந்தைக்கு உண்டான நோயைத் தீர்க்கும் விதமாக, தாயானவள் கசப்பாம மருந்து குடிப்பது போன்று உள்ளது.

46. ஸார்வ! த்வத்கம் ஸகல சரிதம் ரங்கதாமந்! துராசா
பாசேப்பய: ஸ்யாத் ந யதி ஜகதாம் ஜாது மூர்க்க உத்தராணாம்
நிஸ்தந்த்ராலோ: தவ நியமத: ந: ருதுலிங்க ப்ரவாஹா
ஸர்க்க ஸ்தேம ப்ரப்ருதிஷு ஸதா ஜாகரா ஜாகடதி

பொருள் - அனைத்து உயிர்களின் நன்மைகளை மட்டுமே சிந்தித்தபடி உள்ள நம்பெருமானே! இந்த உலகமானது மூர்க்கர்களால் நிறைந்தே உள்ளது. இப்படிப்பட்ட உலகில் ஸ்ருஷ்டி, காத்தல், லயித்தல் முதலான செயல்களை நீ சற்றும் களைப்படையாமல், விரக்தி அடையாமல் நடத்தி வருகிறாய். இந்தச் செயல் எதனை உணர்த்துகிறது? (ஓர் உதாரணம் மூலம் கூறுகிறார்) பல்வேறு பருவகாலங்கள் வருவதும், அந்தந்த காலத்திற்கு ஏற்ப மலர்கள் மலர்தல் போன்ற செயல்கள் நடப்பதும் தொடர்ந்தபடியே உள்ளது அல்லவோ? இது போலவே உனது இந்தச் செயல்களானவை தொடர்ந்தபடி உள்ளன. இவை - உன்னுடைய

நித்யமான ஸங்கல்பம், உலகைக் கரையேற்ற வேண்டும் என்ற நப்பாசை ஆகியவற்றையே உணர்த்தியபடி உள்ளன.

விளக்கம் - நாம் தொடர்ந்து ஒரு செயலைச் செய்தபடி உள்ளோம். அந்தச் செயலானது நாம் எதிர்பார்த்த பலனை அளிக்காமலேயே இருந்துவருகிறது என்று கொள்வோம். அப்படியென்றால், அந்தச் செயலின் மீது நமக்கு சலிப்பு உண்டாகிவிடும். ஒரு காலகட்டத்தில், அந்தச் செயலைச் செய்யாமல் இருந்துவிடுவோம். ஆனால் நம்பெருமாளின் செயல்கள் அப்படிப்பட்டவை அல்ல என்றார். அவன் தொடர்ந்து படைக்கும் உயிர்கள், தன்னை வந்து அடையவேண்டும் என்ற ஆசையில் படைத்தபடி உள்ளான். ஆனால், நாம் தொடர்ந்து அவனது ஆணைகளை மீறி, அவனையும் மறந்து நடந்தபடி உள்ளோம். இதனைக் கண்டும் அவன் சலிப்படைவதில்லை. இதற்குக் காரணம் - என்றாவது இந்த உயிர்கள் நம்மை வந்தடையும் - என்று அவன் ஆசையுடன் உள்ளதே ஆகும்.

47. ஸுஹ்ருத் இவ நிகல ஆத்யை: உந்மதிஷ்ணும் ந்ருசம்ஸம்

த்வம் அபி நிரயபூர்வை: தண்டயந் ரங்கநேத:

ததிதரம் அபி பாதாத் த்ராயஸே போக மோக்ஷ

ப்ரதி: அபி தவ தண்டா பூபிகாத: ஸுஹ்ருத் த்வம்.

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதா! மனநிலை சரியில்லாமல் போகும் ஒருவனை, அவனது நண்பன் காப்பாற்ற எண்ணி, அவனை விலங்கிட்டு வைக்கிறான். இது போன்று நீயும், பாவங்கள் செய்தவர்களை வருத்தும் விதமாக நரகத்திற்கு அனுப்பி, அவர்களைத் தண்டிக்கிறாய். இதன் மூலம் நீ அவர்களையும், மற்றவர்களையும் தவறான பாதையில் இருந்து திருத்தி, காப்பாற்றுகிறாய். அதன் பின்னர் நீ இன்பங்கள் மற்றும் மோக்ஷம் ஆகியவற்றை அளிக்கிறாய். இது தண்டாபூப ந்யாயம் (கீழே விளக்கம் காண்க) போன்று உன்னுடைய நன்மையளிக்கும் செயல் என்று கூறவும் வேண்டுமோ?

விளக்கம் - மனநிலை சரியில்லாத ஒருவன் தன்னைப் பல ஆபத்துக்களுக்கு ஆளாக்கிக் கொள்ள வாய்ப்பு உள்ளது (உதாரணமாக - தன்னை அறியாமல் கிணற்றில் குதிக்கலாம், கத்தியால் குத்திக் கொள்ளலாம்). இதனைத் தடுக்கும் விதமாக அவனை விலங்கிட்டு வைப்பார்கள். இது அவனைப் பாதுகாக்கும் செயலே அன்றி, தண்டனை என்று கூற இயலாது. இது போன்றே நமது பாவங்களுக்காக நம்மை நரகத்தில் இடுதல் போன்றவை, நம்மைத் திருத்தும் செயல் அன்றி, தண்டனை அல்ல. இவ்விதம் தவறு செய்தால், நரகம் கிட்டும் என்பதைக் கண்டு சிலர் திருந்தக்கூடும் அல்லவோ? ஆக நரகத்தில் இடுதல் போன்ற கொடுமையான செயல்களே எம்பெருமான் நமக்குச் செய்யும்

நன்மையான செயல்களாக உள்ளபோது, அவன் நமக்கு அளிக்கும் மோகஷம் போன்றவை நன்மை மிகுந்தவை என்று கூறவும் வேண்டுமோ? இதனை தண்டாபூப ந்யாயம் என்பர். ஒரு குச்சியின் முனையில் எலியைப் பிடிப்பதற்காக தின்பண்டம் கோர்க்கப்பட்டு வைக்கப்பட்டது. சற்று நேரம் கழித்துக் காணும்போது, அந்தக் குச்சியையே காணவில்லை, எலி எடுத்துச் சென்றுவிட்டது. அந்தக் குச்சியையே காணவில்லை என்றால், அதில் உள்ள தின்பண்டமும் காணவில்லை என்று தனியாகக் கூறவேண்டுமா?

48. த்ருதி நியமந ரசஷா வீக்ஷணை: சாஸ்த்ரதாந
 ப்ரப்ருதிபி: அசிகித்ஸ்யாந் ப்ராணிந: ப்ரேக்ஷ்ய பூய:
 ஸுர மநுஜ திரச்சாம் ஸர்வதா துல்யதர்மா
 த்வம் அவதரஸி தேவ: அஜ: அபி ஸந் அவ்யயாத்மா

பொருள் - திருவரங்கனே! அனைத்தையும் தாங்கி நிற்பது, அவற்றின் உள்ளே புகுந்து நியமிப்பது, எப்போதும் காத்து நிற்பது போன்ற ஸங்கல்பங்களை நீ எடுத்தாய். இதற்காக பல சாஸ்த்ரங்களையும் உண்டாக்கினாய். ஆயினும் இந்த ஸம்ஸாரிகள் திருந்தவில்லை. இதனைக் கண்ட நீ, இவர்களுக்கு அருள முடிவு செய்தாய். இதனால் நீ செய்தது என்ன? பிறப்பும், இறப்பும் அற்றவனாக நீ உள்ளபோதிலும் - தேவர்கள்-மனிதர்கள்-விலங்குகள் போன்றவைகளை அனைத்து விதங்களிலும் ஒத்தவனாக, பலப்பல திருஅவதாரங்களை எடுத்தபடி நின்றாய்.

49. அநுஜநு: அநுரூப சேஷ்டா ந யதி ஸமாகமம் இந்திரா அகரிஷ்யத்
 அஸரஸம் அதவா அப்ரியம் பவிஷ்ணு த்ருவம் அகரிஷ்யத ரங்கராஜ நர்ம

பொருள் - ஸ்ரீரங்கராஜனே! உன்னுடைய பல்வேறு அவதாரங்கள் அனைத்திலும், உனக்கு ஏற்ற வடிவமும், லீலைகளும் கொண்டவளாக ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் உன்னுடனேயே பல திருஅவதாரங்கள் எடுத்தார். இவ்விதம் அவள் செய்யாமல் இருந்தால் - உன்னுடைய சுவையான பல திருஅவதாரங்களை சுவையற்றதாகவும், மற்றவர்களுக்கு அந்த அவதாரங்கள் மீது ப்ரியம் உண்டாகாமல் வெறுக்கும்படியாகவும் செய்திருப்பாள் என்பது உறுதியே!

50. கரீயஸ்த்வம் பரிஜாநந்தி தீரா: பரம் பாவம் மநுஜத்வாதி பூஷ்ணும்
 அஜாநந்த: த்வ அவஜாநந்தி மூடா: ஜநிக்நம் தே பகவந் ஜந்ம கர்ம

பொருள் - பகவானே! அழகியமணவாளா! உன் மூலமாக அறிவு பெற்றவர்கள், உன்னுடைய மேன்மையை நன்றாக உணர்ந்து கொள்கின்றனர். ஆனால் மூடர்களாகிய ஸம்ஸாரிகள் - மனிதன், தேவன் என்ற எந்தவிதமான பிறப்பையும்

எடுக்கவல்ல உன்னுடைய மேன்மையை அறியாமல் உள்ளனர்; ஸம்ஸாரத்தால் பீடிக்கப்படாமல் உள்ள உனது அத்தகைய திருஅவதாரங்களையும் லீலைகளையும் மிகவும் தாழ்வாகவே எண்ணுகின்றனர் (அதாவது - இராமன், கண்ணன் போன்ற அவதாரங்கள் மனிதன்தானே என்பது போன்று அலட்சியமான சிந்தனைகள்).

ஸ்ரீபராசரபட்டர் திருவடிகளே சரணம்

... தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

பகவத் ராமானுஜர் அருளிச் செய்த

ஸ்ரீபாஷ்யம்

(பகுதி - 18)

அதிகரணம் - 3 - ஸர்வாபேத அதிகரணம்

ஆராயப்படும் விஷயம் - சாந்தோக்ய உபனிஷத் மற்றும் கௌஷீதகீ உபனிஷத் ஆகியவற்றில் காணப்படும் ப்ராணவித்யை என்பது ஒன்றே என நிரூபிக்கப்பட உள்ளது.

3-3-10 ஸர்வாபேதாத் அந்யத்ர இமே

பொருள் - அனைத்து இடங்களிலும் பேதம் இல்லாமல் உள்ளதால், வேறு இடங்களிலும் அப்படியே.

விஷயம் - சாந்தோக்யத்திலும் வாஜஸநேயகத்திலும் (ப்ருஹத்) ப்ராணவித்யை என்பது கூறப்பட்டது. இந்த வரியானது சாந்தோக்யம் (5-1-1), ப்ருஹத் (6-1-1) - யோ ஹ வை ஜ்யேஷ்டம் ச ச்ரேஷ்டம் ச வேத ஜ்யேஷ்டச்ச ஹ வை ச்ரேஷ்டச்ச பவதி ப்ராணோ வாவ ஜ்யேஷ்டச்ச ச்ரேஷ்டச்ச - யார் ஒருவன் முத்ததாகவும் உயர்ந்ததாகவும் உள்ளதை அறிகிறானோ, அவன் முத்தவனாகவும் உயர்ந்தவனாகவும் ஆகிறான்; ப்ராணன் என்பது முத்ததாகவும் உயர்ந்ததாகவும் உள்ளது - என்பதாகும். இதன் மூலம் ப்ராணன் என்பது முத்ததாகவும் உயர்ந்ததாகவும் கூறப்பட்டு, அதுவே உபாஸிக்கத் தகுந்ததாகவும் உணர்த்தப்பட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து வாக்கு என்ற இந்த்ரியத்திடம் செல்வம் (வஸிஷ்டம்), கண் என்னும் இந்த்ரியத்திடம் நிலைநிறுத்தும் தன்மை (ப்ரதிஷ்டம்), காது என்னும் இந்த்ரியத்திடம் சேகரிக்கும் தன்மை (ஸம்பத்), மனம் என்பதில் அனைத்திற்கும் இருப்பிடமாக உள்ள தன்மை (ஆயதநம்) ஆகியவை கூறப்பட்டன. மேலும், வாக்கு முதலான அனைத்தும் ப்ராணனால் மட்டுமே நிலை பெறுகின்றன என்று கூறப்பட்டு, அந்த இந்த்ரியங்கள் தங்கள் செயல்பாடுகளுக்கு ப்ராணனையே அண்டியுள்ளன என்று கூறப்பட்டு, இவைகளைக் காட்டிலும் ப்ராணனே உயர்ந்தது என்றும் கூறப்பட்டது. இதன் மூலமாக, வாக்கு முதலானவற்றுக்குக்

கூறப்பட்ட வஸிஷ்டம் முதலான தன்மைகள் அனைத்தும், ப்ராணனைச் சேர்ந்தவை என்றும் உணர்த்தப்பட்டது. இப்படியாக, சாந்தோக்யத்திலும், வாஜஸநேயகத்திலும் பல உயர்ந்த தன்மைகள் கொண்ட ப்ராணனை மூத்ததாகவும் உயர்ந்ததாகவும் கூறப்பட்டு, அதுவே உபாஸிக்கத் தகுந்ததாகவும் உணர்த்தப்பட்டது. ஆனால் கௌஷீதகீ உபனிஷத்தில் காணப்படும் ப்ராணவித்யை பகுதியில் - மூத்ததாகவும் உயர்ந்ததாகவும் உள்ள ப்ராணன் என்பது உபாஸிக்கத் தகுந்தது என்று உணர்த்தப்பட்டாலும், அதற்கு வாக்கு முதலானவற்றுக்குக் கூறப்பட்ட வஸிஷ்டம் முதலான தன்மைகள் கூறப்படவில்லை.

சந்தேகம் - இந்த இரண்டிலும் உள்ள ப்ராணவித்யைகள் ஒன்றா அல்லது வெவ்வேறா? எது சரியானது?

பூர்வபகஷம் - இரண்டும் வெவ்வேறு வித்யைகளே ஆகும். ஏன்? உபாஸனரூபம் வேறுபடுவதால் ஆகும். இரண்டு இடங்களிலும், ப்ராணன் என்பது மூத்ததாகவும் உயர்ந்ததாகவும் கூறப்பட்டு, அதுவே உபாஸிக்கத் தகுந்ததாகவும் உணர்த்தப்பட்டது. ஆனால் ஓர் இடத்தில் (சாந்தோக்யம், ப்ருஹத்) ப்ராணனானது வஸிஷ்டம் போன்ற தன்மைகளுடன் உள்ளதாகவும், மற்றோர் இடத்தில் (கௌஷீதகீ) இது போன்ற தன்மைகள் ப்ராணனுக்குக் கூறப்படாமலும் உள்ளது. ஆகவே உபாஸனரூபம் மாறுபடுகிறது. எனவே இரண்டும் வெவ்வேறு வித்யைகளே ஆகும்.

ஸித்தாந்தம் - இதற்குப் பதில் கூறுவோம். இங்கு இரண்டு வித்யைகளிலும் வேறுபாடு இல்லை (இரண்டும் ஒன்றே). ஏன்? கௌஷீதகீ உபனிஷத்திலும் ப்ராணவித்யை பகுதியில் வாக்கு முதலானவற்றுக்கு உள்ள வஸிஷ்டம் போன்ற தன்மைகள், ப்ராணனுக்கும் உள்ளது என்றே கூறப்படுகிறது. ப்ராணன் என்பது உயர்ந்தது, மூத்தது என்று சாந்தோக்யமும் ப்ருஹத்தும் எவ்விதம் உறுதியாகக் கூறினவோ அது போன்றே, அந்தப் ப்ரதிஜ்ஞைகள் கௌஷீதகீ உபனிஷத்திலும் வேறுபடாமல் உள்ளன. இதனை நாம் நிரூபிப்போம்.

சாந்தோக்ய உபனிஷத்தில் (5-1-6) - ஏதா ஹ வை தேவதா அஹம் ச்ரேயஸி வ்யூதிரே - இந்த இந்த்ரியங்களின் தேவதைகள் தங்களுக்குள் சிறந்தவர் யார் என்று சண்டை இட்டுக்கொண்டன - என்றும்; ப்ருஹத் உபனிஷத்தில் (6-1-7) - அஹம் ச்ரேயஸே விவதமாநா: - யார் உயர்ந்தவர் என்று விவாதம் செய்து - என்றும் ப்ராணவித்யை பகுதியானது தொடங்கப்பட்டது. அதன் பின்னர், உடலில் இருந்து வாக்கு முதலான இந்த்ரியங்கள் ஒவ்வொன்றாக வெளியேறினாலும் மற்ற இந்த்ரியங்கள், ப்ராணன், உடல் ஆகியவை பத்திரமாகவே இருந்து, தொடர்ந்து

செயல்பட்டபடி உள்ளன - எனக் கூறப்பட்டது. ஆனால் ப்ராணன் வெளியேறும்போது, அனைத்து இந்திரியங்கள் மற்றும் உடலானது செயலிழந்து விடுகின்றன என்று கூறப்பட்டது. இப்படியாக மற்றவை அனைத்தும் தங்களின் இருப்பிற்கு ப்ராணனையே அண்டியுள்ளன என்றும், தங்களின் செயல்பாட்டிற்கு ப்ராணனையே நம்பியுள்ளன என்றும் கூறப்பட்டு, இதனால் ப்ராணனே அனைத்திற்கும் முத்ததும் உயர்ந்ததும் ஆகும் எனப்பட்டது.

மேலும் வாக்கு முதலான பல இந்திரியங்கள் ப்ராணனையே அண்டியுள்ளன என்ற கருத்தானது சாந்தோக்ய உபனிஷத் (5-1-13), ப்ருஹத் உபனிஷத்(6-1-14) - அத ஹ ஏநம் வாக் உவாச யத் அஹம் வசிஷ்ட அஸ்மி த்வம் தத் வசிஷ்ட: அஸி - வாக்கானது ப்ராணனிடம், "நான் செல்வத்துடன் உள்ளவன் என்பது நீ செல்வத்துடன் உள்ளாய் என்பதாலேயே ஆகும்", என்றது - என்று கூறப்பட்டது.

கௌஷீதகீ உபனிஷத்தில் உள்ள ப்ராணவித்யை பகுதியில் ப்ராணனே முத்ததாகவும் உயர்ந்ததாகவும் உள்ளது என்பதை உபதேசிக்கும் பொருட்டு, வாக்கு முதலான இந்திரியங்களுக்கு செல்வத்துடன் கூடிய தன்மை போன்றவை கூறப்பட்டன. கௌஷீதகீ உபனிஷத் - அத ஹேமா தேவதா: ப்ரஜாபதிம் பிதரமேத்யாப்ருவந் கோவை ந: ச்ரேஷ்ட: - வாக்கு போன்ற இந்திரியங்களின் தேவதைகள், ப்ராணனின் தேவதை ஆகியவை தங்களின் தந்தையான நான்முகனிடம், "எங்களுக்குள் உயர்ந்தவன் யார்?", என்று கேட்டன - எனக் கூறும் வரி உள்ளது. இந்த வரிகள் மூலமாக வாக்கு முதலான பலவும் ப்ராணனையே நம்பி உள்ளதால், ப்ராணனே சிறந்தது என்று உணர்த்தப்பட்டது. ஆனால் சாந்தோக்யம், ப்ருஹத் உபனிஷத்துக்களில் காணப்படும் கருத்தான - ப்ராணனிடம் வாக்கு முதலானவைகள் தங்களின் வலிஷ்டம் போன்ற தன்மைகளுக்கு ப்ராணனை நம்பியே உள்ளன என்று கூறின - என்பது போன்ற வரிகள் கௌஷீதகீ உபனிஷத்தில் (நேரடியாக) காணப்படுவதில்லை.

ஆக இதனால் மட்டுமே இரண்டு இடங்களிலும் (சாந்தோக்யம்-ப்ருஹத் மற்றும் கௌஷீதகீ) கூறப்பட்ட வித்யைகளில் பேதம் உள்ளது என்று கூறமுடியாது. செல்வம் கொண்டது (வலிஷ்டம்) போன்ற பல தன்மைகள் உடைய வாக்கு முதலான இந்திரியங்கள், தங்களது இருப்பிற்கு ப்ராணனையே நம்பி உள்ளன என்று கூறுவதன் மூலம், அந்தத் தன்மைகள் அனைத்தும் ப்ராணனுக்கும் உள்ளது என்று மறைமுகமாக உணர்த்தப்பட்டது. இவ்விதமாக, ப்ராணன் செல்வத்துடன் கூடியது முதலான உயர்ந்த தன்மைகளுடன் உள்ளது என்பதே, வாக்கு முதலானவற்றில் காணப்படும் தன்மைகளுக்கு அது (ப்ராணன்) காரணமாக உள்ளது என்று கூறுவதற்கு நிரூபணமாக உள்ளது. இப்படியாக கௌஷீதகீ உபனிஷத்திலும் ப்ராணனுக்கு வாக்கு முதலானவற்றின் செல்வத்தன்மை

ஆகியவைகள் உள்ளதாகவே கூறப்பட்டதால், ப்ராணனே உயர்ந்தது என்றாகிறது. எனவே இங்கு ப்ராணவித்யைகளில் வேறுபாடு இல்லை. இதனால் ப்ராணவித்யையுடன் தொடர்பு கொண்ட மற்ற வித்யைகளிலும், சாந்தோக்யம்-ப்ருஹத் மற்றும் கௌஷீதகீ உபனிஷத் ஆகியவற்றுக்கு இடையே பேதம் இல்லை என்றாகிறது.

ஸர்வாபேத அதிகரணம் ஸம்பூர்ணம்

அதிகரணம் - 4 - ஆநந்தாத்யதிகரணம்

ஆராயப்படும் விஷயம் - ப்ரஹ்மம் ஆநந்தமயமானது, மாற்றம் அடையாமல் உள்ளது, ஞானமயமானது, அளவுபடுத்த இயலாதது, தோஷங்கள் இல்லாமல் உள்ளது என்று கூறப்பட்டது. இந்த ஐந்து குணங்களும் அனைத்து ப்ரஹ்ம வித்யைகளிலும் படிக்கப்பட வேண்டும் என்று நிரூபிக்கப்பட உள்ளது.

3-3-11 ஆநந்தாத்ய: ப்ரதாநஸ்ய

பொருள் - ப்ரஹ்மத்தின் ஆனந்தம் போன்ற தன்மைகள் அனைத்து இடங்களிலும் பொருந்தும்.

விஷயம் - சாந்தோக்யம் மற்றும் ப்ருஹத் உபனிஷத்துக்களில் ப்ராணனுக்கு வஸிஷ்ட்வம் போன்ற தன்மைகள் உள்ளதாகக் கூறப்பட்டது. இந்தத் தன்மைகள் இல்லையென்றால், ப்ராணனை உயர்ந்ததாகவும் மூத்ததாகவும் கொள்ள இயலாது. ஆனால் கௌஷீதகீ உபனிஷத்தில் இது போன்ற தன்மைகள் வெளிப்படையாகப் ப்ராணனுக்குக் கூறப்படவில்லை என்றாலும், அந்தத் தன்மைகள் ப்ராணனுக்கு உள்ளதாகவே ஏற்று, ப்ராணனை உயர்ந்ததாகவே கௌஷீதகீ உபனிஷத் கூறியது. இதே போன்று ப்ரஹ்மத்திற்கு உரிய பல குணங்களை அறிந்து கொள்ளாமல் ப்ரஹ்மத்தின் ஸ்வரூபத்தை அறிய இயலாது என்பதால், ப்ரஹ்மத்தின் அனைத்து குணங்களையும், அனைத்து ப்ரஹ்மவித்யைகளிலும் (ஒரு சில ப்ரஹ்மவித்யைகளில் ஒரு சில ப்ரஹ்ம குணங்கள் மட்டுமே கூறப்பட்டாலும்) சேர்த்தே படிக்கவேண்டும்.

சந்தேகம் - ப்ரஹ்மத்தின் அனைத்து குணங்களையும், அனைத்து ப்ரஹ்மவித்யைகளிலும் சேர்த்தே படிக்கவேண்டுமா? வேண்டாமா?

பூர்வபக்டம் - அந்தந்த ப்ரஹ்மவித்யைகளில் படிக்கப்படாத ப்ரஹ்மத்தின் குணங்களை, அவ்விதம் படிக்கப்படாத வித்யைகளிலும் சேர்த்தே படிக்க வேண்டும் என்று கூறுவதற்கு எந்தவிதமான ப்ரமாணமும் (சான்று) இல்லை. எனவே அந்தந்த வித்யைகளில் கூறப்படும் குணங்களை மட்டுமே அந்தந்த வித்யைகளில் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

ஸித்தாந்தம் - இதனை ஏற்க முடியாது. கடந்த சூத்திரத்தில் காணப்படும் அபேதாத் என்பதை இங்கு சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். அதாவது - அனைத்து குணங்களுடன் கூடிய ப்ரஹ்மம், அனைத்து உபாஸனைகளிலும் ஒன்றாகவே உள்ளதால் - என்று சேர்த்துப் படிக்கவேண்டும். குணங்கள் அனைத்தும் அவற்றைக் கொண்டுள்ள ப்ரஹ்மத்தை (குணி) விட்டு அகலாமல் எப்போதும் சேர்ந்தே உள்ளதால், அனைத்து வித்யைகளிலும் ப்ரஹ்மத்தின் தன்மைகளான ஆனந்தம் முதலானவற்றைச் சேர்த்தே படிக்க வேண்டும்.

பூர்வபக்டம் - நீங்கள் கூறுவது போன்றே குணங்கள் அனைத்தும், அவற்றைக் கொண்டுள்ள ப்ரஹ்மத்தை விட்டுப் பிரியாமல் உள்ளன என்றே வைத்துக் கொள்வோம். தைத்திரீய ஆரண்யகத்தில் (2-5) - தஸ்ய ப்ரியமேவ சிர: - ப்ரியத்தைத் தலையாகக் கொண்டு - போன்ற வரிகள் உள்ளன. இது போன்ற வரிகளில் ப்ரஹ்மத்தின் குணமாகப் படிக்கப்பட்ட ப்ரியசிரஸ்தவம் (தலை மிகவும் ப்ரியமானது) போன்றவையும் அனைத்து வித்யைகளிலும் படிக்கப்பட வேண்டும் என்றாகிவிடும் அல்லவோ? (இதற்கான பதில் அடுத்த சூத்திரத்தில் உள்ளது).

தஞ்சமடைந்த நம் ராமானுஜன் திருவடிகளே தஞ்சம்

... தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீவேதாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச் செய்த

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரம்

(பகுதி - 18)

ஸ்ரீமந் நாராயணனுக்கு ஒப்பும் இல்லை, இவனை விட
உயர்ந்தவரும் இல்லை

இப்படி ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் நாராயணன் ஸமாதிக தரித்ரன் என்னுமிடத்தை

ந பரம் புண்டரீகாஷாத் த்ருச்யதே புருஷர்ஷப; பரம் ஹி புண்டரீகாஷாத் பூதம் ந பவிஷ்யதி; ந விஷ்ணோ: பரமோ தேவோ வித்யதே ந்ருபஸத்தம்; ந வாஸுதேவாத் பரம் அஸ்தி மங்களம் ந வாஸுதேவாத் பரம் அஸ்தி பாவநம் ந வாஸுதேவாத் பரம் அஸ்தி தைவதம் ந வாஸுதேவம் ப்ரணிபத்ய ஸீததி; த்ரைலோக்யே தாத்ருசா: கச்சித் ந ஜாதோ ந ஜநிஷ்யதே; ந தைவம் கேசவாத்பரம்; ராஜாதிராஜஸ்ஸர்வேஷாம் விஷ்ணுர்ப்ரஹ்மமயோ மஹாந்; ஈச்வரம் தம் விஜாநீம்: ஸ பிதா ஸ ப்ரஜாபதி: இத்யாதிகளாலே பலபடியும் சொன்னார்கள்.

விளக்கம் - இப்படியாக அனைத்துவிதங்களிலும் தனக்கு ஒப்பாக யாரும் இல்லாதவனாகவும், தனக்கு மேல் யாரும் இல்லாதவனாகவும் நாராயணன் உள்ளான் என்பதைக் கீழே உள்ள பல வரிகளில் உணரலாம்:

- மஹாபாரதம் பீஷ்ம பர்வம் (67-2) - ந பரம் புண்டரீகாஷாத் த்ருச்யதே புருஷர்ஷப - புருஷர்களில் உயர்ந்தவனே! அழகான தாமரை போன்ற கண்கள் கொண்ட எம்பெருமானை விட உயர்ந்தவர்களைக் காண இயலாது.
- மஹாபாரதம் பீஷ்ம பர்வம் (67-17) - பரம் ஹி புண்டரீகாஷாத் பூதம் ந பவிஷ்யதி - அழகான தாமரை போன்ற கண்கள் கொண்ட எம்பெருமானை விட உயர்ந்தவர்கள் இனி உண்டாகப்போவதில்லை.

- பரமோ தேவோ வித்யதே ந்ருபஸத்தம் - அரசர்களில் உயர்ந்தவனே! எம்பெருமானை விட உயர்ந்த தேவர்களைக் காண இயலாது.
- ந வாஸுதேவாத் பரம் அஸ்தி மங்களம் ந வாஸுதேவாத் பரம் அஸ்தி பாவநம் ந வாஸுதேவாத் பரம் அஸ்தி தைவதம் ந வாஸுதேவம் ப்ரணிபத்ய ஸீததி - வாஸுதேவனை விடச் சிறந்த மங்களம் ஏதும் இல்லை, அவனைக் காட்டிலும் நமது பாவங்களை நீக்கவல்ல தூய்மையான வஸ்து வேறு எதுவும் இல்லை, அவனை விட உயர்ந்த தெய்வம் ஏதும் இல்லை, அவனை அடைந்த பின்னர் யாரும் வருத்தம் கொள்வதில்லை.
- த்ரையோக்யே தாத்ருசா: கச்சித் ந ஜாதோ ந ஜநிஷ்யதே - மூன்று உலகங்களிலும் எம்பெருமானுக்கு நிகராக யாரும் இல்லை, இனியும் பிறக்கப்போவதில்லை.
- நரஸிம்ஹ புராணம் (18-33) - ந தைவம் கேசவாத்பரம் - கேசவனை விட உயர்ந்த தெய்வம் வேறு இல்லை.
- மஹாபாரதம் - ராஜாதிராஜஸ்ஸர்வேஷாம் விஷ்ணுர்ப்ரஹ்மமயோ மஹாந்; ஈச்வரம் தம் விஜாநீம: ஸ பிதா ஸ ப்ரஜாபதி: - அனைத்து உயிர்களுக்கும் அரசன் போன்றுள்ள ப்ரம்மனுக்கும் அரசனாக விஷ்ணு உள்ளான், அவனே ப்ரஹ்மம், அவனே மிகவும் உயர்ந்தவன், இதனால் அவனை நாம் ஈச்வரன் என்கிறோம், அவனே அனைத்தின் தந்தை, அனைத்தின் உற்பத்தி நாயகன் அவனே.

எம்பெருமானுக்கும் மற்ற தேவதைகளுக்கும் உள்ள
வித்தியாசங்கள்

கருவிலே திருவுடையார்களாய் ஜாயமானதசையிலே ரஜஸ்தம: ப்ரசமஹேதுவான மதுஸூதநனுடைய கடாசுஷமுடையவர்கள் முமுசுஷுக்களாவார்களென்னுமிடமும், ப்ரஹ்ம ருத்ர த்ருஷ்டரானவர்கள் ரஜஸ்தம: பரதந்த்ரராவார்களென்னுமிடமும் ஜாயமானம் ஹி புருஷம் யம் பச்யேந்மதுஸூதந: ஸாத்த்விகஸ்ஸது விஜ்ஞேயஸ்ஸ வை மோசுஷார்த்தசிந்தக: பச்யத்யேநம் ஜாயமானம் ப்ரஹ்மா ருத்ர: அதவா புந: ரஜஸா தமஸா ச அஸ்ய மானஸம் ஸமபிப்லுதம் என்று விபஜிக்கப்பட்டது.

விளக்கம் - மதுஸூதனனின் கடாசுஷம் என்பது ரஜஸ் மற்றும் தாமஸ குணங்களை அறுக்கவல்லது. தாயின் கருவில் உள்ளபோதே பாக்கியம் உடையவனாக இருக்கும் ஒருவன், இப்படிப்பட்ட மதுஸூதனனின் கடாசுஷத்தைத் தனது பிறப்பின்போதே பெற்றுவிடுகிறான் (இதுவே ஜாயமான கடாசுஷம் எனப்படும்). இவன் முமுக்ஷுவாகவே உள்ளான் (எப்போதும் மோக்ஷத்தில் விருப்பம் கொண்டவனாக உள்ளான்). பிறக்கும்போது ப்ரம்மன், ருத்ரன் பார்வை பெற்றவர்கள் ரஜஸ் மற்றும் தாமஸ குணம் நிறைந்தவர்களாகவே இருப்பார்கள். இதனை மஹாபாரதம் சாந்திபர்வம்(358-73:77) - ஜாயமானம் ஹி புருஷம் யம் பச்யேந்மதுஸூதந: ஸாத்த்விகஸ்ஸது விஜ்ஞேயஸ்ஸ வை மோக்ஷார்த்தசிந்தக: பச்யத்யேநம் ஜாயமானம் ப்ரஹ்மா ருத்ர: அதவா புந: ரஜஸா தமஸா ச அஸ்ய மானஸம் ஸமபிப்லுதம் - யார் ஒருவனை, அவன் பிறக்கும்போதே மதுஸூதனன் கடாசுஷிப்பானோ, அவன் ஸத்வகுணத்துடன் கூடியவன் ஆவான்; இவன் எப்போதும் மோக்ஷத்தைப் பற்றியே சிந்தித்தபடி இருப்பான்; யார் ஒருவனை, அவன் பிறக்கும்போது ப்ரம்மனோ ருத்ரனோ கண்டார்கள் என்றால், அவன் எப்போதும் ரஜோ மற்றும் தாமஸ குணங்கள் நிறைந்தவனாகவே இருப்பான் - என்று வேறுபடுத்திக் கூறியது.

இவர்கள் முமுக்ஷுக்களுக்கு அநுபாஸ்யரென்னுமிடமும், இவர்களுக்குக் காரணபூதனான ஸர்வேச்வரனே இவர்களுக்கும் மற்றுமுள்ள முமுக்ஷுக்களுக்கும் உபாஸ்யரென்னுமிடமும் ஸம்ஸாரார்ணவ மக்நாநாம் விஷயாக்ராந்த சேதஸாம் விஷ்ணுபோதம் விநா நாந்யத் கிஞ்சித் அஸ்தி பராயணம் என்றும், ப்ரஹ்மாணாம் சிதிகண்டம் ச யாச்சாந்யா தேவதாஸ்ஸம்ருதா: ப்ரதிபுத்தா ந ஸேவந்தே யஸ்மாத் பரிதிதம் பலம் என்றும், ஹிரிகே: ஸதா த்யேயோ பவத்பி: ஸத்த்வ ஸம்ஸ்திதை:, உபாஸ்ய: அயம் ஸதா விப்ரா உபாய: அஸ்மி ஹரே: ஸம்ருதௌ என்றும் சொல்லப்பட்டது.

விளக்கம் - ப்ரம்மன், ருத்ரன் போன்றவர்கள் முமுக்ஷுக்களால் வழிபட அவசியம் அற்றவர்கள் என்பதும், இந்த தெய்வங்களுக்குக் காரணமாக உள்ள நாராயணனே இந்தத் தெய்வங்களாலும் முமுக்ஷுக்களாலும் உபாஸிக்கப்பட வேண்டியவன் என்பதும் கீழே உள்ள ப்ரமாணங்களில் காணலாம்:

- விஷ்ணு தர்மம் (1-59) - ஸம்ஸாரார்ணவ மக்நாநாம் விஷயாக்ராந்த சேதஸாம் விஷ்ணுபோதம் விநா நாந்யத் கிஞ்சித் அஸ்தி பராயணம் - ஸம்ஸாரம் என்னும் கடலில் மூழ்கி, உலக விஷயங்களில் சிக்குண்ட மனதை உடையவர்களை கரையேற்றும் ஓடம் விஷ்ணுவே அல்லாமல், அவர்களால் அடையக்கூடிய சிறந்தது வேறு ஏதும் இல்லை.

- மஹாபாரதம் சாந்திபர்வம் (350-36) - ப்ரஹ்மாணாம் சிதிகண்டம் ச யாச்சாந்யா தேவதாஸ்ஸம்ருதா: ப்ரதிபுத்தா ந ஸேவந்தே யஸ்மாத் பரிதிதம் பலம் - விவேகம் உள்ளவர்கள் ப்ரம்மன், ருத்ரன் போன்ற தேவதைகளை வணங்குவதில்லை, காரணம் இவர்கள் அளிக்கும் பலன்கள் மிகவும் அற்பமானவையே ஆகும்.
- ஹரிவம்ஸம் (132-8.14) - ஹரிரேக: ஸதா த்யேயோ பவத்பி: ஸத்த்வ ஸம்ஸ்திதை: - சிவன் கூறுவது, "ஸத்வ குணம் கொண்ட அந்தணர்களே! உங்களால் எப்போதும் த்யானிக்கப்பட வேண்டியவன் ஸ்ரீஹரி ஒருவனே".
- ஹரிவம்ஸம் - உபாஸ்ய: அயம் ஸதா விப்ரா உபாய: அஸ்மி ஹரே: ஸம்ருதௌ - சிவன் கூறுவது, "ஸ்ரீஹரி மட்டுமே உபாஸிக்கத் தகுந்தவன் ஆவான். அவனை நீங்கள் த்யானம் செய்வதற்கு ஏற்ற வழிகாட்டியாக நான் இருக்கிறேன்".

இத்தாலே இவர்களை மோக்ஷோபகாரகராகச் சொன்னவிடங்களும் ஆசார்யாதிகளைப் போலே ஞானாதிறைதுக்களாகையாலே என்றும் நிர்ணிதம். இவ்வர்த்தம் ஸுர்யஸ்யைவ து யோ பக்த: ஸப்த ஜன்மாந்தரம் நர: தஸ்யைவ து ப்ரஸாதேந ருத்ர பக்த: ப்ரஜாயதே சங்கரஸ்ய து யோ பக்த: ஸப்த ஜன்மாந்தரம் நர: தஸ்யைவ து ப்ரஸாதேந விஷ்ணு பக்த: ப்ரஜாயதே வாஸுதேவஸ்ய யோ பக்த: ஸப்த ஜன்மாந்தரம் நர: தஸ்யைவ து ப்ரஸாதேந வாஸுதேவ ப்ரஸீயதே என்கிற இடத்திலும் விவக்ஷிதம்.

விளக்கம் - ஒரு சில இடங்களில் இந்தத் தெய்வங்கள் மோக்ஷத்திற்கான உபாயங்கள் என்பது போன்று கூறப்பட்டாலும், அவர்கள் ஆசார்யர்கள் போன்று மோக்ஷத்திற்கான ஞானம் மட்டுமே அளிக்கிறார்கள் என்பதை உணர வேண்டும். இதனை - ஸுர்யஸ்யைவ து யோ பக்த: ஸப்த ஜன்மாந்தரம் நர: தஸ்யைவ து ப்ரஸாதேந ருத்ர பக்த: ப்ரஜாயதே சங்கரஸ்ய து யோ பக்த: ஸப்த ஜன்மாந்தரம் நர: தஸ்யைவ து ப்ரஸாதேந விஷ்ணு பக்த: ப்ரஜாயதே வாஸுதேவஸ்ய யோ பக்த: ஸப்த ஜன்மாந்தரம் நர: தஸ்யைவ து ப்ரஸாதேந வாஸுதேவ ப்ரஸீயதே - ஏழு பிறவிகளில் சூர்யனிடம் பக்தி கொள்ளும் ஒருவன், சூர்யனின் அருள் காரணமாக ருத்ரனின் பக்தனாகிறான்; ஏழு பிறவிகளில் ருத்ரனிடம் பக்தி கொள்ளும் ஒருவன், ருத்ரனின் அருள் காரணமாக விஷ்ணுவின் பக்தனாகிறான்; ஏழு பிறவிகளில் வாஸுதேவனிடம் பக்தி கொள்ளும் ஒருவன், வாஸுதேவனின் அருள் காரணமாக வாஸுதேவனிடமே செல்கிறான் - என்பதன் மூலம் அறியலாம்.

இப்படி ஸூர்யபக்த்யாதிகள் பரஸ்பரயா பகவத்பக்யாதிகளிலே மூட்டுவதும் பராபர தத்த்வங்களிலே ஏக்யபுத்தியும் வ்யத்யயபுத்தியும் ஸமத்வபுத்தியும் மற்றும் இப்புடைகளிலே வரும் மதிமயக்கங்களும் ஆஸூரஸ்வபாவத்தாலே ஒரு விஷயத்தில் ப்ரத்வேஷாதிகளுமின்றிக்கே ஸூர்யாதிகளைப் பற்றுமவர்களுக்கே என்னுமிடத்தை யே து ஸாமாந்ய பாவேந மந்யந்தே புருஷோத்தமம் தே வை பாஷாண்டிநோ ஜ்ஞேயா: ஸர்வகர்ம பஹிஷ்க்ருதா: இத்யாதிகளிலே கண்டு கொள்வது.

விளக்கம் - இப்படியாக சூர்யன் முதலானவர்களிடம் கொள்ளும் பக்தியானது எம்பெருமானிடம் இட்டுச்செல்லும். ஆயினும் இது எப்போது நிகழும் என்றால், எம்பெருமானின் மேன்மையைப் பற்றிய ஐயமோ, அவன் கீழ் உள்ள மற்ற ஜீவாத்மாக்களைப் பற்றிய மயக்கமும் இல்லாமல் இருந்தாலே ஆகும். இத்தகைய மயக்கங்கள் எவை என்றால் - எம்பெருமானும் இவர்களும் ஒன்றே, ஜீவாத்மாவே பரம்பொருள், இவை அனைத்தும் எம்பெருமானுக்கு நிகரான மேன்மை உடையவை, அவர்களிடம் இயல்பான அசுரத்தன்மை இல்லாமை - போன்றவையாகும். இதனை - யே து ஸாமாந்ய பாவேந மந்யந்தே புருஷோத்தமம் தே வை பாஷாண்டிநோ ஜ்ஞேயா: ஸர்வகர்ம பஹிஷ்க்ருதா: - புருஷோத்தமனாகிய எம்பெருமானும் மற்ற அற்ப தேவதைகளும் ஒன்றே என எண்ணுபவர்கள் பாஷாண்டிகள் (வேஷதாரிகள்) என அறியவேண்டும்; அவர்களுக்கு எந்தவிதமான கர்மம் இயற்றும் அதிகாரமும் இல்லை என அறியவேண்டும் - என்ற ச்லோகம் மூலம் அறியலாம்.

இப்படி ஞானாதிகளில் மாறாட்டம் உடையார்க்கு தேவதாந்தரபக்தி உண்டேயாகிலும் பகவந்நிக்ரஹத்தாலே ப்ரத்யவாயமே பலிக்கும். ஆகையால், த்வம் ஹி ருத்ர மஹாபாஹோ மோஹ சாஸ்த்ராணி காரய தர்சயித்வா அல்பமாயாஸம் பலம் சித்ரம் ப்ரதர்சய என்கிறபடியே மோஹநசாஸ்த்ரங்களிலே த்ருஷ்டபல ஸித்தியை உண்டாக்கினதுவும் அவற்றையிட்டு மோஹிப்பித்து நரகத்திலே விழவிடுகைக்காக வத்தனை.

விளக்கம் - இப்படிப்பட்டவர்கள் மற்ற தேவதைகளிடம் பக்தியுடன் உள்ளபோதிலும், தங்கள் அறிவுமயக்கம் காரணமாகப் பகவானால் தண்டிக்கப்பட்டு, பாவங்களையே தழுவுவார்கள். வராஹ புராணம் (70-36) - த்வம் ஹி ருத்ர மஹாபாஹோ மோஹ சாஸ்த்ராணி காரய தர்சயித்வா அல்பமாயாஸம் பலம் சித்ரம் ப்ரதர்சய - நீண்ட கைகள் கொண்ட ருத்ரனே! மக்களுக்கு மயக்கம் உண்டாக்கக் கூடிய சாஸ்த்ரங்களை நீ இயற்றுவாயாக! அவற்றில் மிகவும் குறைவான சிரமங்கள் மூலமே, விரைவான பலன் கிட்டும் என்று போலியாகக் காண்பிப்பாயாக - என்று கூறியது. இதன் மூலம் மயக்கம் உண்டாக்கவல்ல அந்த

சாஸ்த்ரங்கள் விரைவான பலனை அளிப்பதாக உள்ளபோதிலும், அவை மனிதர்களை மயக்கி நரகத்தில் விழவைக்கும் வலிமை கொண்டவை என்று அறியவேண்டும்.

தூப்புல் பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

... தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீபிள்ளை லோகாசார்யர் அருளிச் செய்த

முழுசுஷுப்படி

ஸ்ரீமணவாள மாமுனிகள் அருளிச் செய்த வ்யாக்யானம்

(பகுதி - 18)

96. நாரங்களாவன நித்ய வஸ்துக்களினுடைய திரள்.

அவதாரிகை - நாரங்களாகிறவை தாம் எவை? என்ன, அருளிச் செய்கிறார் - நாரங்களாவன நித்ய வஸ்துக்களினுடைய திரள் - என்று.

விளக்கம் - நாரங்கள் என்று கூறப்படுபவை எவை என்ற கேள்விக்கு விடை அருளிச் செய்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - நாரபதம் "நர" என்றும், "நார" என்றும், "நாரா:" என்றுமாய் ரிங்குஷயே என்கிற தாதுவிலே "ர" என்று பதமாய் சுஷயிக்கும் வஸ்துவைச் சொல்லி நகாரம் அத்தை நிஷேதித்து "நர" என்று சுஷயமில்லாத நித்ய வஸ்துவைக் காட்டி ஸமுஹார்த்தத்திலே "அண்" ப்ரத்யயமும், ஆதிவ்ருத்தியுமாய் "நார" என்று நித்யவஸ்து ஸமுஹத்தைச் சொல்லி "நாரா:" என்று பஹுவசநமாகையாலே ஸமுஹ பாஹுள்யத்தைச் சொல்லுகையால், "நித்யவஸ்துக்களினுடைய திரள்" என்கிறார். இதில் "நித்ய" என்கையாலே நர சப்தார்த்தமும், "வஸ்துக்கள்" என்கையாலே நார சப்தார்த்தமும், அவற்றினுடைய "திரள்" என்கையாலே பஹுவசநார்த்தமும் சொல்லப்பட்டதிறே.

விளக்கம் - நார என்ற பதம் நர, நார, நாரா: என்றும் கூறப்படும். இது ரிங் என்னும் மூலச் சொல்லில் இருந்து வெளிவந்து, "ர" என்ற பதம் அழியும் பொருளை விளக்குகிறது. ஆக "ர" என்பது அழியும் பதங்களைக் குறிக்கும்; "ந" என்பது இதனை மறுப்பதால், "நர" என்ற பதம் அழிவற்ற நித்ய வஸ்துக்களை குறிக்கும். "அண்" என்ற பதம் ஒரு கூட்டத்தைக் குறிக்கிறது. "அண்" என்னும் இந்தப் பதம் நார என்பதின் இறுதியில் சேர்ந்து, நித்யமாக உள்ள வஸ்துக்களின் கூட்டத்தைக் குறிக்கிறது. "நாரா:" என்ற பதம் பன்மையில் உள்ளதால் அந்தப் பதம், நித்ய

வஸ்துக்களின் கூட்டம் பல உள்ளன என்று காட்டுகிறது. இதனையே சூர்ணையில் "நித்ய வஸ்துக்களினுடைய திரள்" என்றார். இங்கு நர என்ற பதத்தின் பொருளாக நித்ய என்பதும், நார என்ற பதத்தின் பொருளாக வஸ்துக்கள் என்பதும், வஸ்துக்களின் கூட்டம் என்பதால், அந்த வஸ்துக்கள் பன்மையாக உள்ள தன்மையும் கூறப்பட்டது.

97. அவையாவன - ஜ்ஞாநாநந்தாமலத்வாதிகளும், ஜ்ஞாந சக்த்யாதிகளும், வாத்ஸல்ய ஸௌசீல்யாதிகளும், திருமேனியும், காந்தி ஸௌகுமார்யாதிகளும், திவ்யபூஷணங்களும், திவ்யாயுதங்களும், பெரியபிராட்டியார் தொடக்கமான நாச்சிமார்களும், நித்யஸூரிகளும், சத்ரசாமராதிகளும், திருவாசல் காக்கும் முதலிகளும் கணாதிபரும், முக்தரும், பரமாகாசமும், ப்ரக்ருதியும், பத்தாத்மாக்களும், காலமும், மஹதாதி விகாரங்களும், அண்டங்களும், அண்டத்துக்கு உட்பட்ட தேவாதி பதார்த்தங்களும்.

அவதாரிகை - தாத்ருசங்களானவை தாம் எவை? என்ன, அருளிச் செய்கிறார் - அவையாவன - என்று தொடங்கி.

விளக்கம் - நித்யவஸ்துக்கள் என்பவை எவை என்று அருளிச் செய்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - (ஜ்ஞாநாநந்தாமலத்வாதிகள்) ஆவன - ஸ்வரூப நிரூபக தர்மங்கள். ஆதிசப்தத்தாலே அநந்தத்வத்தைச் சொல்லுகிறது. (ஜ்ஞாநாசக்த்யாதிகள்) ஆவன - நிரூபித ஸ்வரூப விசேஷணங்களான ஸமஸ்த கல்யாண குணங்களுக்கு ப்ரதாநமா யிருந்துள்ள ஜ்ஞாந சக்தி பல ஐச்வர்யம் வீர்ய தேஜஸ்ஸுக்களாகிற ஷ்ட்குணங்கள். (வாத்ஸல்யஸௌசீல்யாதிகள்) ஆவன - அந்த ஷ்ட்குண்யாயத்தமான வாத்ஸல்ய ஸௌசீல்ய ஸ்வாமித்வ ஸௌலப்யாத்யஸங்க்யேய கல்யாண விசேஷங்கள். (திருமேனி) - ஆவது, அஸாதாரணமான திவ்யமங்கள விக்ரஹம். ஏகவசநம் ஜாத்யபிப்ராயமாய், நித்யமான திவ்யவிக்ரஹத்தையும் ஐச்சிகமாகப் பரிக்ரஹிக்கும் விக்ரஹாந்தரங்களையும் சொல்லுகிறது; அல்லாதபோது ஒரே சமுஹமாக எண்ணி வருகிற ப்ரகரணத்துக்குச் சேராது. இதுதான் நடுவிற்றிருவீதிப்பிள்ளைபட்டர், ஆச்சான்பிள்ளை இவர்கள் அருளிச் செய்த ப்ரபந்தங்களிலே ஸுஸ்பஷ்டம். (காந்தி ஸௌகுமார்யாதிகள்) ஆவன - அந்த விக்ரஹகுணங்களான ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்ய ஸௌகந்த்ய யௌவநாதிகள். (திவ்யபூஷணங்கள்) ஆவன - ஆபரணசூர்ணையிலே பாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்தபடியே கிரீடாதி நூபுராந்தமாக அத்திருமேனிக்குச் சாத்தும் அஸங்க்யேயமான திருவா பரணங்கள். (திவ்யாயுதங்கள்) ஆவன - அழகுக்கும் ஆச்ரிதவிரோதி நிரஸநத்துக்கும் உடலாயிருந்துள்ள சங்கசக்ரகதா அஸி சார்ங்காதி அஸங்க்யேய ஆயுத

விசேஷங்கள். (பெரியபிராட்டியார் தொடக்கமான நாச்சிமார்) ஆவார் - ஸ்ரீவல்லப ஏவம் பூமிநீளநாயக, தேவி த்வாமநு நீளயா ஸஹ மஹீ தேவ்ய ஸஹஸ்ரம் ததா என்கிறபடியே ப்ரதாந மஹிஷியான பெரியபிராட்டியார் முதலாகத் தத்ஸமாநைகளான பூமிநீளைகளும், மற்றும் அநேகராகச் சொல்லப்படுகிறவர்களும். “லக்ஷ்மீ ப்ரப்ருதி மஹிஷீவர்க்கங்களும்” என்றிறே ஆச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்தது. (நித்யஸூரிகள்) ஆவார் - அநந்த கருட விஷ்வக் சேநாதிகளாயிருந்துள்ள அஸங்க்யேயரான ஸூரிஜநங்கள். (சத்ரசாமராதிகள்) ஆவன - கைங்கர்ய உபகரணங்களான சத்ர சாமர தாலவ்ருந்த ப்ருங்கார பதத் க்ரஹாதிகள். (திருவாசல் காக்கும் முதலிகள்) ஆவார் - சண்ட ப்ரசண்ட ப்ர ஸுப்ர ஜய விஜயாதிகள். (கணாதிபர்) ஆவார் - குமுத குமுதாஷ்ட புண்டரீக வாமந சங்குகர்ண ஸர்வநேத்ர ஸுமுக ஸுப்ரதிஷ்டிதாதிகள். (முக்தர்) ஆவார் - “கரைகண்டோர்” என்கிறபடியே ஸம்ஸார சாகரத்தைக் கடந்து அக்கரைப்பட்டு நித்ய ஸூரிகளோடு ஸமாநாகாரராய், நிகிலகைங்கர்ய நிரதராயிருக்கும் அஸங்க்யேயரான சேதநர். (பரமாகாசம்) ஆவது - பஞ்சோபநிஷந்மயமான பரமபதம். இதுதான் பஞ்சோபநிஷந் மயமாகையாலே ஸமுகாத்மகமாயிறே இருப்பது. ஆகையால் ஸமூஹகணனைக்கு விரோதமில்லை. “பஞ்சோபநிஷந்மயமாகையாலே பரமபதமும் ஸமூஹாத்மகமாயிருக்கும்” என்றிறே ஆச்சான் பிள்ளை அருளிச்செய்தது.

விளக்கம் - (ஜ்ஞாநாநந்தாமலத்வாதிகள்) - எம்பெருமானின் ஸ்வரூபத்தை நிரூபித்துத் தர வல்ல அவனது ஞானம், ஆனந்தம், தோஷம் அற்ற தன்மை ஆகியவை. ஆதி என்ற பதம் மூலம் இந்தக் குணங்கள் எல்லையற்று இருப்பது கூறப்பட்டது. (ஜ்ஞாநாசக்த்யாதிகள்) - அவனது ஸ்வரூபத்தை நிரூபிக்கவல்ல குணங்கள் மூலமாக நிரூபிக்கப்பட்ட குணங்களாகும். இவற்றில் அனைத்துக் கல்யாண குணங்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாக உள்ள ஞானம், சக்தி, பலம், ஐச்வர்யம், வீர்யம், தேஜஸ் என்னும் ஆறு குணங்கள். (வாத்ஸல்யஸௌசீல்யாதிகள்) - இந்த ஆறு குணங்களின் மூலம் வெளிப்படுகின்ற வாத்ஸல்யம் = குற்றங்களைக் குணம் என்று கொள்ளுதல், சௌசீல்யம் = உயர்ந்தவர்கள் தாழ்ந்தவர்கள் என்ற வேறு பாடு இன்றி பழகுதல், ஸ்வாமித்வம் = அனைவரையும் தனது உடைமையாக்கிக் கொள்ளுதல், ஸௌலப்யம் = அனைவருக்கும் எளியவனாக இருத்தல் போன்றுள்ள எண்ணற்ற திருக்கல்யாண குணங்கள். (திருமேனி) - அவனுக்கு மட்டுமே உரித்தான திவ்யமங்கள விக்ரஹம், பலவாக எடுத்துக்கொள்ளும் வ்யூஹம் போன்ற ரூபங்கள் ஆகியவற்றையும் குறிக்கும். இப்படிக் கொள்ளவில்லை என்றால், கடந்த சூர்ணையில் கூறப்பட்ட “கூட்டம்” என்பதுடன் முரணாகிவிடும். இந்த விஷயம் நடுவில் திருவீதிப்பிள்ளைபட்டர் மற்றும் ஆச்சான் பிள்ளை ஆகியவர்கள் அருளிச்செய்த க்ரந்தங்கள் மூலம் உணரலாம். (காந்தி ஸௌகுமார்யாதிகள்) - திருமேனியின் தன்மைகளான ஸௌந்தர்யம் = அழகான அவயவங்கள், ஸௌகுமார்யம் =

மென்மையாக இருத்தல், லாவண்யம் = மொத்தமான அழகு, யௌவனம் = இளமை போன்றவை. (திவ்யபூஷணங்கள்) - சரணாகதி கத்யத்தின் எட்டாவது சூர்ணையான ஆபரணச் சூர்ணையில் பாஷ்யக்காரர் அருளிச்செய்தபடி உள்ள க்ரீடம் தொடங்கி நூபுரம் என்னும் கைவளையல்கள் வரை, திருமேனியில் சாற்றப்படும் திவ்ய மங்கள் திருவாபரணங்கள். (திவ்யாயுதங்கள்) - சங்கு, சக்கரம், கதை, வாள், சார்ங்கம் முதலிய அழகு சேர்க்கும்படியாகவும் அடியார்களின் விரோதிகளை அழிக்கும்படியாகவும் உள்ள ஆயுதங்கள். இவை எண்ணற்று உள்ளன. (பெரியபிராட்டியார் தொடக்கமான நாச்சிமார்) - சரணாகதி கத்யத்தில் கூறப்பட்ட ஸ்ரீவல்லப ஏவம்பூத பூமி நீளநாயக தேவி த்வாமநு நீளயா ஸஹ மஹீ தேவ்ய ஸ ஸஹஸ்ரம் ததா - என்னும்படி ப்ரதானமாக உள்ள பெரியபிராட்டியார் முதலாக, அவளைப் போன்றே உள்ளவர்களான பூமி மற்றும் நீளா தேவிகள், மற்றும் பல தேவிகள். இதனை ஆச்சான் பிள்ளை பரந்த ரஹஸ்யத்தில் - லக்ஷ்மி ப்ரப்ருதி மஹிஷீவர்க்கங்களும் - லக்ஷ்மி தொடக்கமாக உள்ள தேவிகள் பலர் - என்று அருளிச்செய்தார். (நித்யஸூரிகள்) - ஆதிசேஷன், கருடன், விஷ்வக்ஷேனர் முதலானோர் உள்ளிட்ட எண்ணற்ற நித்யஸூரிகள். (சத்ரசாமராதிகள்) - நித்யஸூரிகள் எம்பெருமானுக்குக் கைங்கர்யம் செய்வதற்காக உதவுகின்ற குடை, சாமரம், விசிறி, வட்டில்கள், படிக்கம் போன்றவை. (திருவாசல் காக்கும் முதலிகள்) - சண்டர், ப்ரசண்டர், பத்ரர், சுபத்ரர், ஜயன், விஜயன் போன்றவர்கள். (கணாதிபர்) - குமுதர், குமுதாஷ்டர், புண்டரீகர், வாமனர், சங்குகர்ணர், ஸர்வநேத்ரர், ஸுமுகர், ஸுப்ரதிஷ்டர் போன்ற நித்யஸூரிகளின் தலைவர்கள். (முத்தர்) - திருவாய்மொழி (8-3-10) - கரை கண்டோர் - என்று கூறுவதற்கு ஏற்ப ஸம்ஸாரம் என்ற கடலைக் கடந்து, அக்கரையான பரமபதத்தை அடைந்து, நித்யஸூரிகளை ஒத்த மேன்மைகளைப் பெற்று, எம்பெருமானுக்கு எப்போதும் கைங்கர்யம் செய்தபடி இருக்கின்ற எண்ணற்ற சேதனர்கள். (பரமாகாசம்) - ஐந்து உபநிஷத்துக்கள் எனப்படும் ஐந்து வஸ்துக்களால் ஆன பரமபதம் (ஐந்து உபநிஷத்துக்கள் = பரமேஷ்டி, புமாந், விச்வன், நிவ்ருத்தன், ஸர்வன்). இவை கூட்டமாக உள்ளதால், கடந்த சூர்ணையுடன் முரண்பாடு இல்லை. இதனை ஆச்சான் பிள்ளை - பஞ்சோபநிஷந்மயமாகையாலே பரமபதமும் ஸமுஹாத்மகமாயிருக்கும் - ஐந்து உபநிஷத்துக்களின் சேர்க்கையாக உள்ளதால் பரமபதமும் கூட்டம் என்றே ஆகிறது - என்று அருளிச்செய்தார்.

ஆக, "ஜ்ஞாநாநந்தாமலத்வாதிகளும்" என்று தொடங்கி இவ்வளவும் ஸ்வரூப நிரூபக தர்மங்களையும் நிரூபித ஸ்வரூப விசேஷணங்களான கல்யாண குணங்களையும், அக்குணங்களுக்கு ப்ரகாசகமான திவ்யமங்கள் விக்ரஹத்தையும், விக்ரஹ குணமான ஸௌந்தர்யாதிகளையும், அந்த ஸௌந்தர்யாதிகளோபாதி பூத்தாற்போலே சாத்தின திவ்யாபரணங்களையும், அவ்வாபரணங்களோடு விகல்பிக்கலாம்படியான திவ்யாயுதங்களையும், இவையித்தனையும்

காட்டிலெரித்த நிலவாகாதபடி அருகேயிருந்து அநுபவிக்கிற நாச்சிமாரையும், அச்சேர்த்தியிலே அடிமை செய்கிற நித்ய ஸூரிகளையும், அவர்களுக்குக் கைங்கர்யோபகரணங்களான சத்ரசாமராதிகளையும், “இச்சேர்த்திக்கு என்வருகிறதோ” என்று வயிறெரிந்து நோக்கும் திருவாசற்காக்கும் முதலிகளையும். அப்படி மங்களாசாஸநபரராய், திருப்படைவீட்டுக்கடையக் காவலாயிருக்கும் கணாதிபரையும், நிவ்ருத்த ஸம்ஸாரராய் அவர்களோடு ஒரு கோர்வையாய் அடிமை செய்கிற முக்தரையும், அவ்வடிமைக்கு வர்த்தகமான பரமபதத்தையும் அருளிச் செய்தாராயிற்று.

விளக்கம் - ஆக, “ஜ்ஞாநாநந்தாமலத்வாதிகளும்” என்று தொடங்கி இதுவரை எம்பெருமானுடைய ஸ்வரூபத்தை நிரூபிக்கவல்ல தன்மைகள், அவனது ஸ்வரூபத்திற்கு நிரூபணமாக உள்ள அவனது திருக்கல்யாண குணங்கள், அந்தக் குணங்களை வெளிபடுத்த துகின்ற அவனது திவ்யமங்கள விக்ரஹம், அந்தத் திருமேனியின் குணங்களான ஸௌந்தர்யம் போன்றவை, ஸௌந்தர்யத்திற்கு ஏற்ற திவ்ய ஆபரணங்கள், ஆபரணங்களுக்கு ஒத்த திவ்ய ஆயுதங்கள், காட்டில் வீணாகப் போகும் நிலா போன்று அல்லாமல் இவனது இந்த அழகு அனைத்தையும் வீணாகாமல் அனுபவிக்கின்ற நாச்சிமார்கள், இந்தச் சேர்த்திக்குக் கைங்கர்யம் செய்கின்ற நித்யஸூரிகள், நித்யஸூரிகள் அவனது கைங்கர்யத்திற்குப் பயன்படுத்தும் குடை முதலானவை, இந்தச் சேர்த்திக்கு என்ன ஆபத்து வருமோ என்று எண்ணியபடி பாதுகாக்கின்ற த்வார பாலகர்கள், அங்குள்ள அனைவரையும் பாதுகாக்கின்ற கணத்தலைவர்கள், ஸம்ஸாரத்தைக் கடந்து நித்யஸூரிகள் போன்றே கைங்கர்யம் செய்கின்ற முக்தர்கள், கைங்கர்யத்தை வளர வைக்கும் பரமபதம் ஆகியவற்றை அருளிச்செய்தார்.

லீலாவிபூதியிலுள்ளவற்றை அருளிச்செய்கிறார் மேல். (ப்ரக்ருதி) ஆவது - குணத்ரயாத் மகதயா ஸமூஹாத்மிகையாயிருக்கும் மூலப்ரக்ருதி, “குணத்ரயாத்மிகையாகையாலே மூலப்ரக்ருதியும் ஸமூஹாத்மிகையாயிருக்கும்” என்றிறே இதற்கும் ஆச்சான் பிள்ளை அருளிச்செய்தது. (பத்தாத்மாக்கள்) ஆவார் - உரைமெழுகிற்பொன்போலே, இப்ரக்ருதிக் குள்ளே உருமாய்த்து கிடக்கிற ஆத்மாக்கள். (காலம்) ஆவது - அஹோராத்ராதி விபாகயுக்ததயா ஸமூஹாத்மமாயிருக்கும் அசித் விசேஷம். “அஹோராத்ராதி விபாகங்கள் அநேகமாகையாலே, காலமும் ஸமூஹாத்மமாயிருக்கும்” என்றிறே இதுக்கும் ஆச்சான் பிள்ளை அருளிச்செய்தது.

விளக்கம் - இனி லீலா விபூதியில் உள்ளவற்றை அருளிச்செய்கிறார். (ப்ரக்ருதி) - மூன்று குணங்களுடன் கூடியுள்ளதால் ஒரு கூட்டம் என்றே கூறும்படி உள்ள மூலப்ரக்ருதி. இதனை ஆச்சான் பிள்ளை - குணத்ரயாத்மிகையாகையாலே மூலப்ரக்ருதியும் ஸமூஹாத் மிகையாயிருக்கும் - மூன்று குணங்களுடன் கூடியுள்ளதால் மூலப்ரக்ருதி என்பது ஒரு கூட்டமே - என்று அருளிச்செய்தார். (பத்தாத்மாக்கள்) - மெழுகில் பதிந்து உள்ள பொன் போன்று இந்தப் ப்ரக்ருதிக்குள் தங்கள் ஸ்வரூபம் இழந்து கிடக்கும் ஸம்ஸார ஆத்மாக்கள். (காலம்) - இரவு-பகல் என்று கூட்டமாக உள்ள அசித் வஸ்து. இதனை ஆச்சான் பிள்ளை - அஹோராத்ராத் விபாகங்கள் அநேகமாகையாலே, காலமும் ஸமூஹாத்மகமாயிருக்கும் - பகல்-இரவு என்று பல வகைகளாக உள்ளதால் காலம் என்பது ஒரு கூட்டமே - என்று அருளிச் செய்தார்.

ஆக இவ்வளவும் ஸ்வரூபேண நித்யங்களான வஸ்துக்களைச் சொல்லிற்று. மேலே ப்ரவாஹரூபேண நித்யங்களைச் சொல்லுகிறது. ஸ்வரூபேண நித்யத்வமாவது - ஸத்தான பதார்த்தத்தினுடைய உத்பத்தி விநாசாத்யந்தாபாவம். ப்ரவாஹரூபேண நித்யத்வமாவது - உத்பத்தி விநாசயோகியாகா நிற்கச் செய்தேயும் பூர்வகாலத்திலு ண்டான நாமரூபலிங்காதிகளுடைய அநந்யதாபாவம்.

விளக்கம் - இதுவரை தங்களது ஸ்வரூபம் மூலம் நித்யமாக உள்ள பொருள்களை அருளிச் செய்தார். இனி தொடர்ச்சியாக இருந்து வரும் தன்மை காரணமாக "நித்யமாக உள்ளவை" என்று கூறப்படும் வஸ்துக்களை அருளிச் செய்கிறார். ஸ்வரூபத்தால் ஒரு பொருள் நித்யமாக உள்ளது என்றால், அதற்குத் தோற்றம் மற்றும் அழிவு ஆகியவை எப்போதுமே கிடையாது என்பதாகும். தொடர்ந்து இருப்பதால் ஒரு பொருள் நித்யம் என்றால், அந்தப் பொருளுக்குத் தோற்றம் மற்றும் அழிவு ஆகியவை இருந்தாலும் அந்தப் பொருளின் பெயர், உருவம் மற்றும் தன்மைகள் ஆகியவை தொடக்கத்தில் இருந்தே மாறாமல் உள்ளன என்பதாகும்.

இதில் (மஹாதாதி விகாரங்கள்) ஆவன - மஹத்தத்வந் தொடங்கி ப்ருதிவியளவாக உண்டான இருபத்துமூன்று தத்வமும். (அண்டங்கள்) ஆவன - இம்மஹாதாதிகளாலே ஆரப்தங்களாய் அண்டாநாந்து ஸஹஸ்ராணாம் ஸஹஸ்ராண்யயுதாநி ச என்கிறபடியே அஸங்க்யேயமாயிருக்கிற அண்ட விசேஷங்கள். (அண்டத்துக்கு உட்பட்ட தேவாதி பதார்த்தங்கள்) ஆவன - அண்டார்ந்தர்வர்த்திகளான தேவ மநுஷ்ய திர்யக் ஸ்தாவரங்கள். ஆக, நாரபதார்த்தம் அருளிச் செய்தாராயிற்று.

விளக்கம் - இவற்றுள் சில. (மஹதாதி விகாரங்கள்) - மஹத் தொடங்கி ப்ருத்வி என்னும் பூமி வரை உள்ள இருபத்துமூன்று தத்துவங்கள். (அண்டங்கள்) - மஹத்திலிருந்து உற்பத்தியான ஆயிரக்கணக்கான அண்டங்கள். இதனை விஷ்ணு புராணம் - அண்டாநாந்து ஸஹஸ்ராணாம் ஸஹஸ்ராண்யயுதாநி ச - ஆயிரம் அண்டங்களின் பத்து மடங்காக உள்ள ஆயிரம் அண்டங்கள் - என்றது. (அண்டத்துக்கு) - இந்த அண்டங்களில் வசிப்பவர்களான தேவர்கள், மனிதர்கள், விலங்குகள், தாவரங்கள் முதலானவை. இப்படியாக நார என்ற பதத்தின் பொருளை அருளிச்செய்தார்.

98. அயநம் என்றது இவற்றுக்கு ஆச்ரயமென்றபடி.

அவதாரிகை - மேலே அயநபதார்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் - அயநமென்றது இவற்றுக்கு ஆச்ரயமென்றபடி - என்று.

விளக்கம் - அடுத்து அயந என்ற பதத்தின் பொருளை அருளிச் செய்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - அதாவது, அயநசப்தம் ஆச்ரயவாசியாகையாலே இவற்றுக்கு அயந மென்றது இவற்றுக்கு ஆச்ரயமென்றபடி - என்கை.

விளக்கம் - அயந என்ற பதம் ஆச்ரய = ஆதாரம் என்னும் பொருளை அளிக்கிறது. இவன் மேலே கூறப்பட்ட பலவற்றுக்கும் அயநம் என்றால், அவற்றின் ஆதாரமாக உள்ளான் என்றாகிறது.

ஸ்ரீபிள்ளை லோகாசார்யார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்ரீமணவாள மாமுனிகள் திருவடிகளே சரணம்

... தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

திருமங்கையாழ்வார் அருளிச் செய்த

திருவெழுகூற்றிருக்கை

(பகுதி - 1)

அறிமுகம்

திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த ஆறு பிரபந்தங்களில் மூன்றாவதாக அமைந்தது திருவெழுகூற்றிருக்கை ஆகும். உலக விஷயங்களில் ஈடுபட்டுத் திரிந்த ஆழ்வாரைத் திருத்தி, தனது பணியில் ஈடுபடுத்த அரசர்கள் திருவுள்ளம் கொண்டான். விஷயங்களில் ஈடுபட்ட இவரை, சாஸ்த்ர உபதேசங்கள் மூலம் திருத்த இயலாது என்று எண்ணி, தனது அழகைக் காட்டியே திருத்தி, தன் திருவாய் மூலமாகவே இவருக்குத் திருமந்திரத்தின் பொருளை உபதேசம் செய்தான். ஆழ்வாரும் அரசர்கள் வசப்பட்டு “வாடினேன் வாடி” என்று தொடங்கும் பெரியதிருமொழியை அருளிச்செய்தார். எம்பெருமான் வாசம் செய்யும் திவ்யதேசங்கள் அனைத்திற்கும் சென்று களித்தார்.

இப்படியாகப் பெரியதிருமொழி அருளிச்செய்த ஆழ்வாருக்கு, அவனைப் பிரிந்து இருக்க இயலவில்லை. மிகுந்த தாகம் கொண்ட ஒருவன், குளத்திலே விழுந்து நீரைப் பருகுவது போன்று, திருக்குறுந்தாண்டகம் மூலம் எம்பெருமானை அனுபவித்தார். ஆயினும், மிகுதியான தாகத்திற்குக் குறைவான நீர் போதாது என்பதற்கு ஏற்ப, திருக்குறுந்தாண்டகத்தை அருளிச் செய்த பின்னரும், ஆழ்வாருக்கு மனநிறைவு உண்டாகவில்லை. மாறாக மிகுந்த பிரிவுத் துன்பத்தையே உண்டாக்கிவிட்டது. எனவே இந்தப் பிரபந்தம் மூலம் அவனது திருவடிகளில் சரணம் புகுந்தார்.

இந்தப் பிரபந்தம் திருக்குடந்தை அண்ணல் ஆராவமுதனைப் பற்றியது என்பது பரந்த அபிப்ராயம் ஆகும். நம்மாழ்வாரின் திருவாய்மொழி 5-8 க்கான விளக்கமே இந்தப் பிரபந்தம் என்பதும் ப்ரஸித்தம்.

இந்தப் பிரபந்தத்துக்கு “வ்யாக்யானச் சக்ரவர்த்தி” என்று போற்றப்படும் பரமகாருணிகரான ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை இரண்டு வ்யாக்யானங்கள் அருளிச்செய்தார். இதன் மூலம், இந்தப் பிரபந்தத்தின் மேன்மையை உணரலாம்.

ஆழ்வாரின் சித்திர கவித்திறன்

கவித்திறனில் ஆசுகவி, மதுரகவி, சித்திரக்கவி மற்றும் விஸ்தாரக்கவி என்று நான்கு பிரிவுகள் உண்டு. இவற்றில் சித்திரக்கவி என்பது, ஒரு குறிப்பிட்ட உருவம் தோன்றுமாறு கவிதைகளை அமைப்பதாகும். எழுகூற்றிருக்கை என்பது சித்திரக்கவி பிரிவில் அடங்கியதாகும்.

சித்திரக்கவி மூலம் சித்திரங்கள் அமைப்பது - சக்ரபந்தம் (சக்கர உருவம்), பத்மபந்தம் (தாமரை உருவம்), நாகபந்தம், ரதபந்தம் (தேரின் உருவம்) - முதலான வகைகள் ஆகும். இவற்றில் ஆழ்வார் இங்கு ரதபந்த முறையில் இந்தப் பிரபந்தத்தை அமைத்துள்ளார். ரதபந்தம் என்பது, தேரின் உருவத்தைக் கட்டங்களில் கொண்டுவந்து, அந்தக் கட்டங்களுக்கு எண்கள் இட்டு, அந்த எண்ணிக்கை பாசுரத்தின் சொற்களாக அமையும்படிச் செய்வதாகும். இதனை அடுத்த சில பக்கங்களில் காணலாம். இதனைக் காண்பவர்களுக்கு எளிதாக விளங்கிவிடும் என்பதால், மேலும் விளக்கவில்லை. இந்த அருமையான படங்கள் ஸ்ரீகாஞ்சி ஸ்வாமியின் திவ்யார்த்த தீபிகை உரையிலிருந்து எடுக்கப்பட்டவை ஆகும்.

				1	2	1						
			1	2	3	2	1					
		1	2	3	4	3	2	1				
	1	2	3	4	5	4	3	2	1			
1	2	3	4	5	6	5	4	3	2	1		
1	2	3	4	5	6	7	6	5	4	3	2	1
1	2	3	4	5	6	7	6	5	4	3	2	1

நடுநடும்

1	2	3	4	5	6	7	6	5	4	3	2	1
1	2	3	4	5	6	7	6	5	4	3	2	1
	1	2	3	4	5	6	5	4	3	2	1	
		1	2	3	4	5	4	3	2	1		
			1	2	3	4	3	2	1			
				1	2	3	2	1				
					1	2	1					

திருவெழுகூற்றிருக்கை தனியன்
(எம்பெருமானார் அருளிச் செய்தது)

வாழி பரகாலன் வாழி கலிகன்றி
வாழி குறையலூர் வாழ்வேந்தன் - வாழியரோ
மாயோனை வாள் வலியால் மந்திரங்கொள் மங்கையர்கோன்
தூயோன் சுடர்மான வேல்.

பிள்ளைலோகம் ஜீயர் அருளிச்செய்த தனியன் வ்யாக்யானம்

அவதாரிகை - எம்பெருமானுக்குத் திருமதிள்போலே அரணாயிருப்பதான ஆறு
ப்ரபந்தங்கள் செய்தருளின ஆழ்வாருடைய திருநாமங்கள் பலவற்றையும் சொல்லி
அவரை வாழ்த்துகிறது இதில். ப்ரத்யக்ஷே குரவஸ் ஸ்துத்யா: என்னக் கடவதிறே.
ஆழ்வார்கள் அர்ச்சாவதாரமாய் எப்போதுமெல்லார்க்கும்
ப்ரத்யக்ஷராயிறேயிருப்பது.

அவதாரிகை விளக்கம் - பெரியபெருமானுக்கு திருமதிள் சுவர்கள் போன்று
அரணாக திருமங்கையாழ்வார் அருளிச் செய்த ஆறு பிரபந்தங்கள் உள்ளன.
இப்படிப்பட்ட ஆழ்வாரின் திருநாமங்களைக் கூறி, அவரை இந்தத் தனியன்
வாழ்த்துகிறது. ப்ரத்யக்ஷே குரவஸ் ஸ்துத்யா: - ஆசார்யர்களை நேரில் துதிக்க
வேண்டும் - என்பது ப்ரஸித்தம். ஆழ்வார்கள் அர்ச்சாவதாரமாக அனைத்து
திவ்யதேசங்களிலும், எப்போதும் எல்லாரும் காணும்படியாக
எழுந்தருளியுள்ளார்கள் அல்லவோ?

தனியன் பொருள் - மற்ற சமயங்களுக்கு யமன் போன்றவரான
திருமங்கையாழ்வார் வாழ்வேண்டும். கலிபுருஷனை அழித்தவரான
திருமங்கையாழ்வார் வாழ்வேண்டும். திருக்குறையலூர் என்னும் நகரம்
சிறக்கும்படி, அதனுடைய மன்னரான திருமங்கையாழ்வார் வாழ்வேண்டும்.
மாயங்கள் பல நிறைந்த எம்பெருமானிடம் தனது வாளின் வலிமையைக்
காண்பித்து, அவனை மடக்கி, அவனிடமிருந்து வாள் முனையில் திருமந்திர
உபதேசம் பெற்றவரும், தூய்மையானவரும் ஆகிய திருமங்கையாழ்வாரின் ஒளி
பொருந்தியதும் மேன்மை உடையதும் ஆகிய வேல் வாழ்வேண்டும்.

தனியன் வ்யாக்யானம் - (வாழிபரகாலன்) - பகவத் த்விட்டுக்களான ப்ரதிகூலர்க்குக் காலனானவர் வாழி. (வாழி கலிகன்றி) - கலிதோஷ நிவாரகர் வாழி. (குறையலூர் வாழ்வேந்தன்) - திருக்குறையலூரை அவதார ஸ்தலமாக உடையராய். அது வாழும்படிக்கு அத்தை நோக்குகிற ராஜாவென்னுதல். அங்கே வாழுகிறவரென்னுதல். (மாயோனை வாள் வலியால் மந்திரங்கொள் மங்கையர்கோன் தூயோன் சுடர்மான வேல் வாழியரோ) - என்று ஆழ்வாரையும், அவர் திருக்கையில் வேலையும் ஒருகாலே ஆசாஸித்தபடி. (மாயோனை) - அரங்கத்தரவணைப் பள்ளி கொள்ளும் மாயோனையிறே வாள் வலியால் மந்திரங்கொண்டது. தென்னரங்கன் தன்னை வழி பறித்த வாளனிறே. கைப்பொருள்கள் முன்னமே கைக்கொண்டவரிடத்திலேயிறே மந்திரப்பொருள் கைக்கொண்டது. மந்திரத்தைப் பற்றியிறே மந்திரம் கொண்டது. (மங்கையர்கோன்) - மங்கை மன்னனிறே. (தூயோன்) - தூய்மையென்னும் பாஹ்யாப்யந்தர சுத்தியையுடையவர். "அங்கமலத் தடவயல் சூழாலி நாடனருள் மாரியரட்டமுக்கி யடையார் சீயம் கொங்குமலர்க் குழலியர்வேள் மங்கைவேந்தன் கொற்றவேல் பரகாலன் கலியன்" என்று தாமே தம் திருநாமங்களைக் கூறினாரிறே. (சுடர்மானவேல்) - தேஜோரூபமான மானவேல் - பெரியவேல். திருமங்கைமன்னன் எடுக்கும்படியான வேல். (வாழியரோ) - இத்தால் - ஆழ்வாரோபாதி ஆயுதமும் ஆசாஸ்யமென்றபடி. "நின் கையில் வேல் போற்றி" என்னக் கடவதிறே. இதுதான், கொற்ற வேலாகையாலே வெற்றி வேலாயிருக்கும். அத்தாலே - இதின் விஜயத்தை வேண்டுகிறது.

தனியன் வ்யாக்யான விளக்கம் - (வாழிபரகாலன்) - எம்பெருமானைத் தூஷிப்பவர்களுக்குக் காலன் போன்ற ஆழ்வார் வாழ்வேண்டும். (வாழிகலிகன்றி) - கலியின் மூலம் பீடித்த தோஷங்களை நீக்கவல்ல ஆழ்வார் வாழ்வேண்டும். (குறையலூர் வாழ்வேந்தன்) - திருக்குறையலூரை தன்னுடைய பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர், அந்த நகரம் சிறப்பாக வாழும்படியாக அதனைக் காக்கின்ற அதன் அரசர், அங்கேயே நிரந்தரமாக வாழ்பவர். (மாயோனை வாள் வலியால் மந்திரங்கொள் மங்கையர்கோன் தூயோன் சுடர்மான வேல் வாழியரோ) - இதன் மூலம் ஆழ்வாரையும், அவரது திருக்கரத்தில் உள்ள வேலையும் ஒருங்கே புகழ்ந்து கூறுதல். (மாயோனை) - திருவரங்கத்தில் ஆதிசேஷன் மீது சயனித்தபடி உள்ள பெரியபெருமானிடம் அல்லவோ இந்த ஆழ்வார் தனது வாளின் வலிமையைக் காண்பித்து, அவனிடமிருந்து திருமந்திர உபதேசம் பெற்றார்? தென்னரங்கனையே வழிப்பறி செய்த வாள் அல்லவோ? நாச்சியார் திருமொழி (11-6) - கைப்பொருள்கள் முன்னமே கைக்கொண்டார் - என்று கூறுவதற்கு ஏற்ப, தன் மீது விருப்பம் கொண்டவர்களின் அனைத்து உடைமைகளையும் பறித்துக் கொள்ளும்

வலிமையுடைவன் அல்லவோ அரங்கன்? அவனிடமிருந்தே இவர் திருமந்திரத்தைக் கவர்ந்து பெற்றாரே! திருமந்திரத்தை திருமந்திரமான அழகிய மணவாளனிடமிருந்தே பெற்றவர் அல்லவோ? (மங்கையர்கோன்) - திருமங்கைநாட்டின் மன்னன். (தூயோன்) - அகத்தாய்மை, புறத்தாய்மை ஆகிய இரண்டையும் ஒருங்கே கொண்டவர். இங்கு கூறப்பட்ட தனது பல திருநாமங்களை இவரே பெரிய திருமொழியில் (3-4-10) - அங்கமலத் தடவயல் சூழாலி நாடனருள் மாரியரட்டமுக்கி யடையார் சீயம் கொங்குமலர்க் குழலியர்வேள் மங்கைவேந்தன் கொற்றவேல் பரகாலன் கலியன் - என்று கூறினார் அல்லவோ? (சுடர்மானவேல்) - ஜோதிருபமாக உள்ள பெரியவேல், திருமங்கைமன்னன் தனது திருக்கரத்தில் எடுக்கும்படியான தகுதி கொண்ட வேல். (வாழியரோ) - ஆழ்வாரைப் புகழ்வது போன்றே அவரது வேலையும் புகழ்தல் வேண்டும். திருப்பாவையில் (24) - நின்கையில் வேல் போற்றி - என்று கூறப்பட்டது அல்லவோ? கொற்றவேல் என்று பெரியதிருமொழியில் (3-4-10) இவரே அருளிச்செய்த வெற்றிவேல். இதற்கும் வெற்றியைக் கூறுகிறார்.

பிள்ளைலோகம் ஜீயர் அருளிச்செய்த தனியன் வ்யாக்யானம்
ஸம்பூர்ணம்

பிள்ளைலோகம் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

... தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் அருளிச் செய்த

திருமாலை

(பகுதி - 8)

(புகுவரேலும்) - முதலிலே புகுவாரில்லை; கர்ப்பத்திலே முடிதல், ஜநியா நிற்க முடிதல், பிறந்து முடிதல், நாலுநாள் இருந்து முடிதல், பால்யத்திலே முடிதல், செருக்கித் திரியும் யௌவநத்திலே முடிதல், ஜரையிலே முடிதலாய் மரணத்தை நிர்ணயிக்க அரிதாம்படியிறே இருப்பது. கர்ப்பே விலீயதே பூயோ ஜாயமாந: அஸ்தமேதி ச ஜாதமாத்ரே ச ம்ரியதே பாலபாவே அதயௌவநே மத்யமம் வா வய: ப்ராப்தே வார்த்தகே வா த்ருவாம்ருதி: என்னக் கடவதிறே. ப்ராணிகள் தங்கள் ஆயுஸ்ஸுப் போகிறபடி ஒன்றையுமே அறியாதே, உதயாஸ்தமயங்களைக் குறித்து உகவா நிற்பர்கள். நந்தந்த்யுதித ஆதித்யே நந்தந்த்யஸ்தமிதே ரவை ஆத்மநோ நாவபுத்த்யந்தே மநுஷ்யா ஜீவிதக்ஷயம், ஜாயஸ்வ ம்ரியஸ்வ, மின்னின் நிலையில், வாஸ்களாகி நாஸ்கள் செல்ல. (புகுவரேலும்) - வருந்தி நூறு வயஸ்ஸுப் புக்காராகில்.

விளக்கம் - (புகுவரேலும்) - பலரும் நூறு வயதை எட்டுவதில்லை. கர்ப்பத்திலேயே சிலர் இறக்கிறார்கள், பிறக்கும்போது சிலர் இறக்கிறார்கள், பிறந்து முடித்தவுடன் சிலர் இறக்கிறார்கள், பிறந்து நான்கு நாட்கள் வரை வாழ்ந்து சிலர் இறக்கிறார்கள், பால்யப் பருவதிலேயே சிலர் இறக்கிறார்கள், கர்வத்துடன் திரியும் வாலிப வயதில் சிலர் இறக்கிறார்கள், முதுமை அடைந்த காலத்தில் சிலர் இறக்கிறார்கள். ஆக மரணம் எப்போது தீண்டும் என்று நிர்ணயம் செய்வது கடினமாகவே உள்ளது. விஷ்ணு புராணம் - கர்ப்பே விலீயதே பூயோ ஜாயமாந: அஸ்தமேதி ச ஜாதமாத்ரே ச ம்ரியதே பாலபாவே அதயௌவநே மத்யமம் வா வய: ப்ராப்தே வார்த்தகே வா த்ருவாம்ருதி: - கர்ப்பத்தில் இறக்கிறான், பிறக்கும்போது இறக்கிறான், பிறந்தவுடன் இறக்கிறான், பாலனாக உள்ளபோது இறக்கிறான், வாலிபப் பருவத்திலும் இறக்கிறான், நடுவயதிலோ அல்லது முதுமையிலோ எப்போதாவது மரணம் உறுதியே - என்றது காண்க. இப்படியாக இந்த உலகில் உள்ளவர்கள், தங்கள் ஆயுள் அன்றாடம் குறைந்து வருவதை உணராமல், காலைப்பொழுதிலும் மாலைப்பொழுதிலும் ஆனந்தத்துடனேயே உள்ளனர். இதனை இராமாயணம் - நந்தந்த்யுதித ஆதித்யே நந்தந்த்யஸ்தமிதே ரவை ஆத்மநோ நாவபுத்த்யந்தே மநுஷ்யா ஜீவிதக்ஷயம் - சூரியன் உதிக்கும் வேளையில் இன்பம் அடைகின்றனர், அஸ்தமனம் ஆகிற வேளையில் இன்பம் அடைகின்றனர், தங்களின் வாழ்வு

குறைவதை எண்ணுவதில்லை - என்றும், சாந்தோக்ய உபனிஷத் - ஜாயஸ்வ ம்ரியஸ்வ - பிறப்பாய், இறப்பாய் - என்றும், திருவாய்மொழி (1-2-2) - மின்னின் நிலையில் - நிலையாக உள்ளவை அல்ல - என்றும், திருச்சந்தவிருத்தம் - வாள்களாகி நாள்கள் செல்ல - என்றும் கூறியது காண்க. (புகுவரேலும்) - இதனையும் மீறி ஒரு சிலர், மிகவும் கடுமையான விதிமுறைகளுடன் வாழ்ந்து நூறு வயது எட்டினாலும்.

(பாதியுமுறங்கிப் போகும்) - அதிலே செம்பாதி கடிக்கூறாகப் பாழாய் நித்ரையாலே கழியும். பாதியுமுறங்கிப் போகிற கணக்கிலே, “திருநாமம் சொல்லக்கடவ காலம் வ்யர்த்தமே போவதே”, என்று வெறுக்கிறாராய்த்து இவர். ஜஹெள நித்ராஞ்ச தந்த்ரீஞ்ச என்று இளையபெருமானைப்போலே இருக்கவினே அடுப்பது. ஸததம் கீர்த்தயந்த: என்று ஸர்வ காலமும் திருநாமம் சொல்லவினே கண்டது.

விளக்கம் - (பாதியும் உறங்கிப் போகும்) - பாதி வயலில் உள்ள பயிர்கள் பூச்சிகளால் வீணாவது போன்று, உறக்கத்திலேயே நமது பாதி ஆயுள் காலம் கழிந்துவிடுகிறது. “இவனது திருநாமம் கூறவேண்டிய பிறவியில், இவ்விதமாக நமது ஆயுளில் பாதி கழிந்துவிடுகிறதே”, என்று இந்தப் பிறவியை வெறுக்கிறார். இராமாயணம் - ஜஹெள நித்ராஞ்ச தந்த்ரீஞ்ச - இராமனுக்காக உறக்கம், சோம்பல், களைப்பு ஆகியவற்றை இலட்சுமணன் கைவிட்டான் - என்பது போன்று இருந்தால் அல்லவோ சிறப்பானது? கீதையில் - ஸததம் கீர்த்தயந்த: - எனது திருநாமங்களை எப்போதும் கூறியபடி - என்று கூறியபடி அல்லவா இருக்கவேண்டும்?

(நின்றதில் பதினையாண்டு) - சேஷித்ததிலே பதினைந்து ஸம்வத்ஸரம் பாலனாயும், யுவாவாயும், விஷயப்ரவணானாயும் இங்ஙனே கழியும். “நின்ற இப்பதினையாண்டு” என்றபோது சேஷித்த நாள் பதிற்றஞ்ச ஐம்பது ஸம்வத்ஸரம் என்றாகிறது. இவன் போரப்பொலியப் பாரிக்கிற காலமெல்லாம் தமக்கு ஒன்றாயிராமையாலே, “இது” என்று சஷுத்ரமாகப் பேசுகிறார். (பேதை) - திருநாமம் சொல்லுகைக்கும் போக்யதையின்றிக்கே, தன்னுடைய ஹிதாஹிதங்கள் ஜநநியினுடைய புத்தயதீநமாயிருக்கும் அத்யந்தசைசவம். (பாலகன் அதாகும்) - பாலனாகிற அந்த அவஸ்த்தையாம் என்றபடி. தீம்புகள் செய்தாலும் பொடியவொண்ணாத பருவம். இவனை “திருநாமம் சொல்லிற்றிலன்” என்று வெறுக்கவொண்ணாதே. (அதாகும்) - ததநந்தரமான அந்த அவஸ்த்தையாம் என்றபடி. ததநந்தரம் யௌவநம் வந்து ப்ரவேசித்து, விஷய ப்ரவணனாய்த் திரியும்.

ஐநநியினுடைய புத்தயதீநமான பேதைத்தனமே நன்று என்னும்படியாய்த்து இதின் அறிவு கேடு இருப்பது.

விளக்கம் - (நின்று அதில் பதினையாண்டு) - மீதம் உள்ள ஐம்பது ஆண்டுகளிலே பதினைந்து ஆண்டுகள் ஏதும் அறியாமல் உள்ள பாலகப் பருவத்தில் கழிகின்றன. அடுத்த பதினைந்து ஆண்டுகள், உலக விஷயங்களில் திளைத்தபடித் திரிகின்ற வாலிபப் பருவத்தில் கழிகின்றன. "நின்ற இப்பதினையாண்டு" என்று படிக்கும்போது - மீதம் உள்ள பத்து ஐந்துகளான ஐம்பது ஆண்டுகள் - என்றாகிறது. இவ்விதம் மற்றவர்கள் பெரிதாக மதிக்கின்ற காலங்கள் அனைத்தும் இவருக்கு அற்பமானவையாக உள்ளதால், "இது" என்று அஃறிணையில் கூறுகிறார். (பேதை) - திருநாமங்களைக் கூறவல்ல வல்லமை இல்லாத குழந்தைப் பருவம். தனது நன்மை தீமைகளுக்குத் தனது தாயையே கொண்டிருக்கும் பருவம். (பாலகன் அதாகும்) - தாழ்வான பாலகப் பருவம். பல தீமைகள் செய்தாலும் கண்டித்துத் திருத்த இயலாத பருவம். இந்தக் குழந்தை எம்பெருமானின் திருநாமம் கூறவில்லை என்று கண்டிக்க இயலாது அல்லவா? (அதாகும்) - பாலகப் பருவத்தை அடுத்து உள்ள வாலிபப் பருவம். பாலகப் பருவத்தை அடுத்து வாலிபம் வந்து புகுந்து கொள்கிறது. அப்போது உலகவிஷயங்களில் திரிந்தபடி உள்ளான். தாயை அண்டியே இருந்த குழந்தைப் பருவமே நல்லதாக இருந்தது என்று கூறும்படியாக, இந்த வாலிபப் பருவத்தில் அறிவுத் தடுமாற்றம் ஏற்படுகிறது.

உள்ள அறிவு அக்ருத்யகரணத்துக்கு உடலாகையாலே அந்த யௌவநம் அழிவதற்கு முன்னே வ்யாதி வந்து கைக்கொள்ளும். அதை வேரும் விரகும் தேடி ஒருபடி பரிஹரித்துக் கொள்ளக்கண்டு பசி தலையெடுக்கும். பசியாவது ஸர்வேந்த்ரியங்களும் ஸ்வஸ்வவிஷயங்களிலே ப்ரவணமாகை. ஆரோக்யம் பிறந்தவாறே இந்த்ரியங்கள் தலையெடுத்து, "விஷயங்களைக் காட்டு காட்டு" என்று நலியத் தொடங்கும். "ஐவர் திசைதிசை வலித்தெற்றுகின்றனர்" என்றும், "ஐவர் அறுத்துத் தின்றிட அஞ்சி நின்னடைந்தேன்" என்றும் சொல்லக்கடவதிறே. காலன் கொண்டும், பரஹிம்லை பண்ணியும், த்ரவ்யார்ஜநம் பண்ணுகிறது - இந்த்ரியங்களால் வரும் நலிவு தீருகைக்கிறே. இங்ஙனே செல்லா நிற்க, ஐரை வந்து கைக்கொள்ளும். ஐரையாகிறது சாலப் பொல்லாத்தொன்றிறே. போகபோக்யதையின்றிக்கேயிருக்கச் செய்தே சாபல்யம் அநுவர்த்திக்குமிறே. "பண்டு காமரானவாறும்" என்று வ்ருத்தகீர்த்தனம் பண்ணியாகிலும் தரிப்போமென்று பார்க்கும். இவ்வளவிலே இடிவிழுந்தாற்போலே மரணம் வந்து உபஸ்த்திதமாம். (துன்பம்) - இதுவே துக்கமாய், நிரந்வய விநாசத்தோடே தலைக்கட்டும். பால்யே க்ரீடநகாஸக்தா: யௌவநே விஷயோந்முகா: அஜ்ஞா நயந்த்யசக்தாச்ச வார்த்தகம் ஸமுபஸ்திதம்.

விளக்கம் - வாலிபப் பருவத்தின் அறிவு என்பது தவறான செயல்களைச் செய்யத் தூண்டும் விதமாக உள்ளதால், அந்தப் பருவம் கழிவதற்கு முன்பாகவே பல பிணிகள் வந்து பீடிக்கின்றன. இவ்விதம் உண்டான பிணி என்பதை நீக்குவதற்கு வேர்கள், பத்தியமாக உண்ணுதல் முதலானவற்றைக் கைக்கொள்வதற்கு முன்பாக பசி உண்டாகி விடுகிறது. பசி என்பது அந்தந்த இந்திரியங்கள் அந்தந்த விஷயங்களில் ஈடுபாடு கொண்டு திரிவதாகும். பிணி நீங்கி உடல் ஆரோக்யம் பெற்ற பின்னர், இந்திரியங்கள் அனைத்தும், “விஷயங்களைக் காண்பிப்பாயாக”, என்று நச்சரிக்கும். இதனை திருவாய்மொழி (7-1-10) - ஐவர் திசைதிசை வலித்தெற்றுக்கின்றனர் - என்றும், பெரியதிருமொழி (7-7-7) - ஐவர் அறுத்துத் தின்றிட அஞ்சி நின்னடைந்தேன் - என்றும் கூறின அன்றோ? காலன் கொள்வதன் மூலமும் (காலன் கொள்வது என்றால் - ஒருவர் மரணப்படுக்கையில் உள்ளபோது அவருக்கு உண்டாகும் மரணபயம் நீங்குவதற்காக, யமன் போன்று தங்கத்தால் ஆகிய உருவம் செய்து வேறு ஒருவருக்கு அளிப்பார்கள். அப்போது மரணபயம் அந்த உருவத்தைப் பெற்றுக் கொண்டவர்களுக்கு சென்றுவிடும்), மற்றவர்களிடம் பொருள்களை அபஹரித்தும் தங்களது இந்திரிய பசியை நீக்கிக் கொள்கின்றனர் - இப்படியாக இந்திரியங்கள் மூலம் உண்டாகும் துன்பங்களை நீக்க முயல்கின்றனர். இப்படியே நாள்நாள் கழிய ஒருநாள் வயோதிகம் வந்துவிடுகிறது. இந்த வயோதிகம் என்பது மிகவும் பொல்லாததாக உள்ளது - காரணம், இந்திரியங்கள் மூலம் அனுபவிக்க எந்தவிதமான தெம்பும் இல்லாதபோதும், அதில் ஈடுபடும்படித் தூண்டுகிறது. பெரியதிருமொழி (1-3-5) - பண்டு காமரானவாறும் - கூறுவது போன்று, முன்னர் அனுபவித்த இன்பங்களை வாயால் கூறியபடி இருந்தாவது உயிர் வாழ்வோம் என்று எண்ண வைக்கும். இப்படியாக உள்ளபோது, அந்த ஆசையில் இடி விழுந்தது போன்று, மரணம் உண்டாகும். (துன்பம்) - இது அனைத்தையும் காட்டிலும் பெரிய துன்பமாகும். இதுவரை இருந்து வந்த அனைத்து உறவுகள் போன்றவற்றுடனான தொடர்புகள் அழிந்துவிடும். விஷ்ணுபுராணம் - பாலயே க்ரீடநகாஸக்தா: யௌவநே விஷயோந்முகா: அஜ்ஞா நயந்த்யசக்தாச்ச வார்த்தகம் ஸமுபஸ்திதம் - சிறு வயதில் விளையாட்டுப் பொருட்களிலும், வாலிப வயதில் உலக விஷயங்களிலும் ஈடுபடுகின்றனர்; வயோதிகத்தில் அறிவும் திறனும் குறைந்தவர்களாக உள்ளனர் - என்றது.

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

... தொடரும்

பெரியபிராட்டியார் திருநகைத்ர சிறப்புப் பகுதி

பெரியபிராட்டியாரின் திருநகைத்ரம் பங்குனி மாதம் உத்தரம் (21.03.2008) ஆகும். அதற்கான சிறப்புப் பகுதியாக பெரியதிருமுடியடைவு என்னும் நூலில் இருந்து பெரியபிராட்டியார் பற்றிய பகுதிகள் இங்கு தரப்பட்டுள்ளன.

கோயில் கந்தாடைநாயன் அருளிச்செய்த பெரியதிருமுடியடைவு

பெரியபிராட்டியாரான ஸ்ரீரங்கநாச்சியாருக்குத் திருநகைத்ரம் பங்குனியில் உத்தரம்; திருநாமங்கள் - நாச்சியார், பெருமாள்நாச்சியார், ஸ்ரீரங்கநாச்சியார், பெரியபிராட்டியார். இவர்க்காசார்யரும் திருவாராதனமும் பெரியபெருமாள். சிஷ்யர்கள் அநந்த கருட விஷ்வக்ஸேநாதிகளான நித்யமுக்தர்கள்.

தனியன்

நம: ஸ்ரீரங்கநாயக்யை யத்ப்ரூ விப்ரம பேதத:
ஈசேசிதவ்ய வைஷம்ய நிமநோந்நதமிதம் ஜகத்

பொருள் - யார் ஒருவளின் புருவ நெறிப்பின் வேறுபாடு காரணமாக மட்டுமே, "ஒருவன் அடிமை, ஒருவன் ஆள்பவன்" என்று ஏற்றத்தாழ்வுகளுடனான வேறுபாடுகளுடன் இந்த உலகம் காணப்படுகிறதோ - அப்படிப்பட்ட ஸ்ரீரங்கநாயகிக்கு எனது நமஸ்காரங்கள்.

நம் இராமாநுசன் சரணம் புகுந்த ஸ்ரீரங்கநாச்சியார்
திருவடிகளே சரணம்